Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2023/2917

29.12.2023

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/2917

av den 20 oktober 2023

om verifieringsverksamhet, ackreditering av kontrollörer och de administrerande myndigheternas godkännande av övervakningsplaner i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter, och om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2072

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG ([1]), särskilt artikel 6.8 tredje stycket, artikel 7.5 andra stycket, artikel 13.6, artikel 15.5 och artikel 16.3, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2072 ([2]) innehåller bestämmelser om bedömning av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter, om krav på behörighet och förfaranden samt om regler för nationella ackrediteringsorgans ackreditering och tillsyn av kontrollörer. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/957 ([3]) ändrades förordning (EU) 2015/757 i syfte att inkludera sjöfartsverksamhet i EU:s utsläppshandelssystem som inrättas genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ([4]), och för att övervaka, rapportera och verifiera utsläpp av ytterligare växthusgaser och utsläpp från ytterligare fartygstyper. I förordningen fastställs också en skyldighet för företag att lämna in verifierade aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå (*rapporter på företagsnivå*) och verifierade rapporter i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EU) 2015/757 vid byte av företag (*partiella utsläppsrapporter*), samt skyldigheter för ansvariga administrerande myndigheter som ansvarar för att godkänna övervakningsplaner och ändringar av dessa.

(2) I enlighet med artikel 3ge i direktiv 2003/87/EG ska den administrerande myndigheten för ett rederi säkerställa att de rapporterade aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå som lämnas in av ett rederi verifieras i enlighet med de verifierings- och ackrediteringsregler som anges i kapitel III i förordning (EU) 2015/757. I bestämmelserna om verifiering och ackreditering i den här förordningen, som kompletterar reglerna i kapitel III i förordning (EU) 2015/757, bör det därför ingå regler för verifiering av aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå.

([1]) EUT L 123, 19.5.2015, s. 55.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2072 av den 22 september 2016 om verifieringsverksamhet och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter (EUT L 320, 26.11.2016, s. 5).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/957 av den 10 maj 2023 om ändring av förordning (EU) 2015/757 i syfte att inkludera sjöfartsverksamhet i EU:s utsläppshandelssystem och för övervakningen, rapporteringen och verifieringen av utsläpp av ytterligare växthusgaser och utsläpp från ytterligare fartygstyper (EUT L 130, 16.5.2023, s. 105).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

(3) Dessutom är det nödvändigt att lägga till ett antal regler för verifiering av rapporter på företagsnivå till det system som fastställs i delegerad förordning (EU) 2016/2072, där man utgår från samma steg som för att verifiera utsläppsrapporter, men där man undviker dubbelt verifieringsarbete när det gäller rapporter på fartygsnivå och onödiga ytterligare administrativa bördor.

(4) Det är också nödvändigt att lägga till ett antal regler för verifiering av partiella utsläppsrapporter till det system som fastställs i delegerad förordning (EU) 2016/2072. Enligt artikel 11.2 i förordning (EU) 2015/757 bör partiella utsläppsrapporter omfatta samma aspekter som utsläppsrapporterna, men begränsat till den period som motsvarar verksamheten som bedrivs under företagets ansvar. Det är därför lämpligt att partiella utsläppsrapporter verifieras enligt samma regler som gäller för verifiering av utsläppsrapporter.

(5) I artikel 6.8 respektive artikel 7.5 i förordning (EU) 2015/757 bemyndigas kommissionen att anta delegerade akter för att komplettera den förordningen avseende reglerna för de ansvariga administrerande myndigheternas godkännande av övervakningsplaner, och för de ansvariga administrerande myndigheternas godkännande av ändringar av övervakningsplanerna. I artikel 13.6 respektive artikel 15.5 i förordning (EU) 2015/757 bemyndigas kommissionen att anta delegerade akter för att komplettera den förordningen avseende bestämmelserna för verifiering av aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå, inbegripet verifieringsmetoder och verifieringsförfaranden, och utfärdandet av en verifieringsrapport, och med avseende på att närmare fastställa reglerna för den verifieringsverksamhet som avses i den förordningen. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) 2015/757 ska kommissionen anta delegerade akter med avseende på att närmare fastställa metoderna för ackreditering av kontrollörer. Eftersom verifiering, ackreditering och godkännande är innehållsmässigt kopplade till varandra, används dessa fem rättsliga grunder i denna förordning.

(6) I verifieringsverksamheten ingår kontrollörernas bedömning av övervakningsplaner i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EU) 2015/757. Vid bedömningen av en övervakningsplan bör kontrollörerna vidta en rad åtgärder för att bedöma fullständigheten, relevansen och överensstämmelsen med avseende på information från det berörda företaget om fartygets övervaknings- och rapporteringsprocess för att kunna dra slutsatser om huruvida planen är förenlig med förordning (EU) 2015/757. Detta arbete bör omfatta aspekter som rör det datahanterings- och kontrollsystem som beskrivs i fartygets övervakningsplan, i enlighet med de gemensamma principerna för övervakning och rapportering som anges i artikel 4 i förordning (EU) 2015/757 och bilagorna I och II till samma förordning. För att garantera en korrekt tillämpning av förordning (EU) 2015/757, om den organisation eller person som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som genom att ta på sig detta ansvar har gått med på att överta alla skyldigheter och allt ansvar som följer av de internationella organisationsreglerna för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 ([5]), också tar ansvar för att skyldigheterna enligt förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, direktiv 2003/87/EG fullgörs, bör denna organisation eller person, innan bedömningen av övervakningsplanen inleds, förse kontrollören med ett dokument som styrker att den har fått vederbörliga mandat av fartygsägaren att fullgöra skyldigheterna enligt förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, direktiv 2003/87/EG. När det gäller fartyg vars utsläpp omfattas av direktiv 2003/87/EG kan det dokument som avses i artikel 1.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/2599 ([6]) lämnas till kontrollören för bedömning av övervakningsplanen.

(7) Denna förordning kompletterar förordning (EU) 2015/757 genom att föreskriva särskilda regler för verksamhet som rör verifiering av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå, ackreditering av kontrollörer samt bedömning och godkännande av övervakningsplaner. Denna verksamhet bör respektera de övervaknings- och rapporteringsprinciper som fastställs i förordning (EU) 2015/757 och bilagorna I och II till samma förordning samt i kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2849 ([7]).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95 (EUT L 64, 4.3.2006, s. 1).

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/2599 av den 22 november 2023 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG vad gäller administration av rederier av administrerande myndigheter för ett rederi (EUT L, 2023/2599, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2599/oj).

([7]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2849 av den 12 oktober 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 vad gäller reglerna för rapportering och inlämning av aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå (EUT L, 2023/2849, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2849/oj).

(8) Användningen av de befogenheter som fastställs i artikel 6.8 och artikel 7.5 i förordning (EU) 2015/757 bör säkerställa att godkännande av övervakningsplaner och av ändringar av dessa som ges i enlighet med den förordningen sker på ett harmoniserat sätt av ansvariga administrerande myndigheter, särskilt när det gäller underrättelser och information som lämnas av företag och ansvariga administrerande myndigheter.

(9) Övervakningsplaner för fartyg vars utsläpp omfattas av förordning (EU) 2015/757 men inte av direktiv 2003/87/EG bör inte vara föremål för godkännande av den ansvariga administrerande myndigheten.

(10) När de ansvariga administrerande myndigheterna godkänner övervakningsplaner och ändringar av dessa bör de ta vederbörlig hänsyn till kontrollörens slutsatser avseende bedömningen av övervakningsplanerna. Beslut om att godkänna övervakningsplaner bör fattas av ansvariga administrerande myndigheter på ett oberoende sätt, eftersom administrerande myndigheter för ett rederi bör säkerställa att rederier under deras ansvar följer direktiv 2003/87/EG och förordning (EU) 2015/757, även när det gäller övervakning och rapportering av relevanta parametrar under en rapporteringsperiod.

(11) Om den ansvariga administrerande myndigheten inte godkänner övervakningsplanen bör företaget revidera den i enlighet med informationen från den administrerande myndigheten och lämna in en reviderad version av övervakningsplanen så att kontrollören kan göra en ny bedömning. Flera utbyten kan äga rum mellan företag och ansvariga administrerande myndigheter innan den reviderade övervakningsplanen skickas till kontrollören för förnyad bedömning, för att undvika onödiga administrativa bördor för företag och kontrollörer.

(12) Tillämpningen av artikel 13.6 och 15.5 i förordning (EU) 2015/757 kräver ett övergripande regelverk för att säkerställa att bedömning av övervakningsplaner, verifiering av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå samt utfärdande av verifieringsrapporter, som fastställts i enlighet med den förordningen, genomförs på ett harmoniserat sätt av kontrollörer som har teknisk kompetens för att oberoende och opartiskt kunna utföra sina uppdrag.

(13) I de harmoniserade bestämmelserna för bedömning av övervakningsplaner, verifiering av utsläppsrapporter, partiella rapporter och rapporter på företagsnivå samt utfärdande av dokument om överensstämmelse som görs av kontrollörer, bör dessa kontrollörers ansvar tydligt anges.

(14) Kontrollörens slutsatser avseende bedömningen av övervakningsplanen är avgörande för att företag och ansvariga administrerande myndigheter ska kunna förstå resultatet av kontrollörens verifieringsverksamhet. Det är därför nödvändigt att sådana slutsatser omfattar all relevant information som framkommit under bedömningen av övervakningsplanen, däribland beskrivning av eventuella okorrigerade avvikelser och en sammanfattning av kontrollörens förfaranden, även vad gäller besök på plats.

(15) Tillhandahållande av handlingar och utbyte av relevant information mellan företag och kontrollörer är väsentligt för alla aspekter av verifieringsprocessen, särskilt i fråga om bedömningen av övervakningsplanen, genomförandet av den strategiska analysen och riskanalysen samt verifieringen av utsläppsrapporten, den partiella utsläppsrapporten och rapporten på företagsnivå. Det är därför nödvändigt att fastställa harmoniserade krav för tillhandahållande av information och dokumentation som ska ställas till kontrollörens förfogande innan denne påbörjar sin uppgift och vid andra tidpunkter under verifieringen.

(16) Kontrollören bör använda en riskbaserad metod för att kontrollera utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå, i enlighet med artikel 15.1, 15.2 och 15.3 i förordning (EU) 2015/757. Analys av risken för potentiella väsentliga felaktigheter i rapporterade uppgifter är ett viktigt inslag i verifieringsprocessen som också är avgörande för hur kontrollören bör utföra verifieringen.

(17) För att säkerställa att övervakningsuppgifterna är konsekventa och jämförbara över tid i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) 2015/757 bör den övervakningsplan som bedömts vara tillfredsställande och som, om tillämpligt, har godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten, användas som referenspunkt för kontrollören vid bedömningen av ett fartygs utsläppsrapport.

(18) Alla steg i arbetet med att verifiera en utsläppsrapport, en partiell utsläppsrapport eller en rapport på företagsnivå hänger samman och bör mynna ut i en verifieringsrapport med en redogörelse för resultatet av verifieringen. Säkerhetsnivån för verifieringsrapporten bör vara kopplad till hur grundlig och ingående verifieringsverksamheten är och hur verifieringsutlåtandet är formulerat.

(19) Bedömningen av övervakningsplaner och verifieringen av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå bör utföras av personal med rätt kompetens. För att uppfylla dessa skyldigheter bör kontrollörerna därför inrätta interna processer och förbättra dem löpande. Kriterierna för att avgöra om en kontrollör är kompetent bör vara desamma i alla medlemsstater och bör även vara kontrollerbara, objektiva och transparenta.

(20) För att främja hög kvalitet i verifieringsverksamheten bör harmoniserade regler fastställas för att avgöra huruvida en kontrollör är kompetent, oberoende och opartisk, och därmed kvalificerad att utföra det nödvändiga arbetet.

(21) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ([8]) fastställs en övergripande ram för ackreditering av organ som utför bedömningar av överensstämmelse. Enligt artikel 16.2 i förordning (EU) 2015/757 ska de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008 gälla, om inga särskilda bestämmelser om ackreditering av kontrollörer föreskrivs i förordning (EU) 2015/757.

(22) Genom artikel 16.3 i förordning (EU) 2015/757 ges kommissionen befogenhet att närmare fastställa metoderna för ackreditering av kontrollörer för verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för den förordningen, det vill säga gällande växthusgasutsläpp från sjötransportsektorn. Denna förordning kompletterar därför bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008 och förordning (EU) 2015/757, särskilt när det gäller tillämpliga harmoniserade standarder, krav på bedömargrupper, genomförande av referentbedömning av nationella ackrediteringsorgan och ömsesidigt erkännande av kontrollörer. Det är nödvändigt att specificera sådana ytterligare regler för att säkerställa att de kriterier och standarder som beaktas i samband med ackreditering av kontrollörer för verksamhet som omfattas av förordning (EU) 2015/757 är ändamålsenliga för denna verksamhet. Reglerna bör bidra till att stärka verifierings- och ackrediteringsförfarandena ytterligare och till att uppnå enhetlighet medlemsstaterna emellan.

(23) I systemet för verifiering och ackreditering bör onödiga dubbla förfaranden och institutioner inrättade på grundval av annan unionslagstiftning undvikas, eftersom detta skulle leda till en ökad börda för medlemsstaterna eller de ekonomiska aktörerna. Det är därför lämpligt att beakta bästa praxis från tillämpningen av harmoniserade standarder som antagits av Europeiska standardiseringskommittén på uppdrag av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ([9]), såsom bestämmelser om krav för organ med ansvar för validering och verifiering av växthusgaser för tillämpning vid ackreditering eller andra former av erkännande, samt bestämmelser om allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och andra tekniska underlag som utarbetats av den europeiska samarbetsorganisationen för ackreditering.

(24) Det nationella ackrediteringsorgan som utses i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 bör ha befogenhet att ackreditera och utfärda ett officiellt utlåtande om en kontrollörs kompetens att utföra verifieringsverksamhet enligt denna förordning, anta administrativa åtgärder såsom tillfälligt upphävande eller återkallande av ackrediteringen, och sköta övervakningen av kontrollörerna.

(25) Ett effektivt samarbete mellan nationella ackrediteringsorgan och ansvariga administrerande myndigheter är centralt för ett väl fungerande EU-system för handel med utsläppsrätter, där utsläpp från sjötransporter ska ingå från och med den rapporteringsperiod som inleds den 1 januari 2024, och för att verifieringens kvalitet ska kunna övervakas. Av öppenhetsskäl är det nödvändigt att se till att de ansvariga nationella ackrediteringsorganen och ansvariga administrerande myndigheterna inrättar väl fungerande metoder för informationsutbyte. Informationsutbyte mellan

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).

ansvariga administrerande myndigheter sinsemellan, och mellan ansvariga administrerande myndigheter och nationella ackrediteringsorgan, bör styras av de striktaste garantier för sekretess och tystnadsplikt och hanteras i enlighet med tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

(26) Mot bakgrund av att utsläpp från sjötransportverksamhet inkluderas i EU:s utsläppshandelssystem är det nödvändigt att säkerställa ytterligare anpassning av de regler för verifierings- och ackrediteringsverksamhet som gäller för växthusgasutsläpp från sjötransportsektorn, och som införs genom denna förordning, till de regler för verifierings- och ackrediteringsverksamhet som gäller för växthusgasutsläpp från andra sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, samtidigt som hänsyn tas till sjötransportsektorns särdrag. Denna anpassning av reglerna gäller särskilt regler om verifieringsverksamhet, inbegripet besök på plats, informationsutbyte, krav för kontrollörer och krav för nationella ackrediteringsorgan.

(27) Eftersom de nödvändiga ändringarna av kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2072 är omfattande är det lämpligt att den förordningen upphävs i sin helhet.

(28) Bestämmelserna i denna förordning avser verifierings-, godkännande- och ackrediteringsverksamhet för växthusgasutsläpp som äger rum från och med den 1 januari 2024. Bestämmelserna säkerställer ett väl fungerande EU-system för handel med utsläppsrätter, i vilket utsläpp från sjötransporter kommer att ingå från och med den rapporteringsperiod som inleds den 1 januari 2024, och att metan- och dikväveoxidutsläpp inkluderas i tillämpningsområdet för förordning (EU) 2015/757 från och med den rapporteringsperiod som inleds den 1 januari 2024. Det är därför lämpligt att bestämmelserna i denna förordning börjar tillämpas från och med den 1 januari 2024.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs bestämmelser för bedömning av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter och aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå. Det fastställs också krav med avseende på behörighet och förfaranden.

I denna förordning specificeras närmare metoderna för de nationella ackrediteringsorganens ackreditering av kontrollörer och regler för informationsutbyte.

I denna förordning fastställs regler för de ansvariga administrerande myndigheternas godkännande av övervakningsplaner och ändringar av dessa.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *ackreditering*: en förklaring från ett nationellt ackrediteringsorgan om att en kontrollör uppfyller kraven i harmoniserade standarder i den mening som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008 och kraven i denna förordning och därmed får genomföra verifieringar i enlighet med artiklarna 4–36.

(2) *utsläppsrapport*: en rapport som avses i artikel 11.1 i förordning (EU) 2015/757.

(3) *partiell utsläppsrapport*: en rapport som avses i artikel 11.2 i förordning (EU) 2015/757.

(4) *rapport på företagsnivå*: aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå enligt definitionen i artikel 3 q i förordning (EU) 2015/757.

(5) avvikelse:

a) Vid bedömningen av en övervakningsplan, om det framkommer att planen inte uppfyller kraven i artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG och genomförandeförordning (EU) 2016/1927 ([10]).

b) Vid verifiering av en utsläppsrapport och en partiell utsläppsrapport, om något av följande föreligger:

i) Utsläppen av växthusgaser och annan relevant information rapporteras inte i enlighet med den övervakningsmetod som beskrivs i övervakningsplanen som av en ackrediterad kontrollör har bedömts som tillfredsställande och, i tillämpliga fall, som godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten.

ii) De rapporterade uppgifterna uppfyller inte kraven i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG, genomförandeförordning (EU) 2016/1927, kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1928 ([11]) eller den här förordningen.

c) Vid verifiering av en rapport på företagsnivå, om de rapporterade uppgifterna inte uppfyller kraven i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG och genomförandeförordning (EU) 2016/1927.

d) Om det i samband med ackrediteringen framkommer att kontrollören gjort sig skyldig till en handling eller en underlåtenhet som strider mot kraven i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG och den här förordningen.

(6) *rimlig säkerhet*: en hög men inte absolut säkerhetsnivå, klart uttryckt i verifieringsutlåtandet, om att den utsläppsrapport, den partiella utsläppsrapport eller den rapport på företagsnivå som är föremål för verifiering inte innehåller några väsentliga felaktigheter.

(7) *säkerhetsnivå*: graden av säkerhet i kontrollörens verifieringsrapport, baserat på målet att minska verifieringsrisken med hänsyn till omständigheterna vid verifieringsuppdraget.

(8) *väsentlighetsnivå*: den kvantitativa tröskel eller brytpunkt över vilken kontrollören betraktar felaktigheter, enskilt eller sammantaget, som väsentliga.

(9) *inneboende risk*: risken för att en parameter i utsläppsrapporten, den partiella utsläppsrapporten eller rapporten på företagsnivå innehåller felaktigheter som kan vara väsentliga, enskilt eller sammantagna med andra felaktigheter, innan hänsyn tagits till effekten av eventuell relaterad kontrollverksamhet.

(10) *kontrollrisk*: risken för att en parameter i utsläppsrapporten, den partiella utsläppsrapporten eller rapporten på företagsnivå är väsentligt felaktig, enskilt eller sammantagen med andra felaktigheter, och att detta inte kommer att förhindras eller upptäckas och korrigeras i rätt tid genom kontrollsystemet.

(11) *upptäcktsrisk*: risken för att en kontrollör inte ska upptäcka en väsentlig felaktighet.

(12) *verifieringsrisk*: risken (en funktion av inneboende risk, kontrollrisk och upptäcktsrisk) för att kontrollören avger ett olämpligt verifieringsutlåtande när utsläppsrapporten, den partiella utsläppsrapporten eller rapporten på företagsnivå innehåller väsentliga felaktigheter.

(13) *felaktighet*: en underlåtenhet, en falsk uppgift eller ett fel i de rapporterade uppgifterna, utöver sådan osäkerhet som är tillåten i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och med beaktande av de riktlinjer som utarbetats av kommissionen i dessa frågor.

([10]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1927 av den 4 november 2016 om mallar för övervakningsplaner, utsläppsrapporter och dokument om överensstämmelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter (EUT L 299, 5.11.2016, s. 1).

([11]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1928 av den 4 november 2016 om fastställande av transporterad last för andra fartygskategorier än passagerarfartyg, ro-ro-fartyg och containerfartyg i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter (EUT L 299, 5.11.2016, s. 22).

(14) *väsentlig felaktighet*: en felaktighet som enligt kontrollören, enskilt eller sammantaget med andra felaktigheter, överskrider väsentlighetsnivån eller som på annat sätt skulle kunna påverka den totala mängden rapporterade utsläpp eller annan relevant information.

(15) *plats*: den plats där övervakningsprocessen definieras och förvaltas, inbegripet platser där relevanta uppgifter och information kontrolleras och lagras, med avseende på bedömningen av övervakningsplanen eller verifieringen av utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten för ett fartyg, eller rapporten på företagsnivå.

(16) *intern verifieringsdokumentation* all intern dokumentation där en kontrollör har sammanställt strykande handlingar och underlag i samband med arbetet med att bedöma övervakningsplanen eller att verifiera en utsläppsrapport, en partiell utsläppsrapport eller en rapport på företagsnivå i enlighet med den här förordningen.

(17) *revisor för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet*: en enskild person i verifieringsgruppen med ansvar för bedömning av en övervakningsplan eller verifiering av en utsläppsrapport, en partiell utsläppsrapport eller en rapport på företagsnivå, och som inte är revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet.

(18) *revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet*: en revisor för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet som leder och övervakar verifieringsgruppen och ansvarar för att utföra och rapportera om bedömningen av en övervakningsplan eller verifieringen av en utsläppsrapport, en partiell utsläppsrapport eller en rapport på företagsnivå.

(19) *oberoende granskare*: en person som utsetts av kontrollören för att genomföra interngranskningar och som hör till samma företag men som inte har utfört någon av den verifiering som omfattas av granskningen.

(20) *teknisk expert*: person som tillför specifik kunskap och expertis inom ett särskilt ämne, som krävs för genomförandet av verifiering enligt artiklarna 4–36 och för ackrediteringsverksamhet enligt artiklarna 46–63.

(21) *bedömare*: person som utsetts av ett nationellt ackrediteringsorgan för att bedöma en kontrollör i enlighet med denna förordning, antingen enskilt eller som medlem av en bedömargrupp.

(22) *bedömningsledare*: en bedömare som har det övergripande ansvaret för bedömningen av en kontrollör enligt denna förordning.

(23) *bedömargrupp*: en eller flera bedömare som utsetts av ett nationellt ackrediteringsorgan för att bedöma en kontrollör i enlighet med denna förordning.

(24) *kompetens*: förmågan att tillämpa kunskaper och färdigheter för att utföra en verksamhet.

(25) *analytiska förfaranden*: analys av fluktuationer och tendenser i data som även omfattar analys av samband som inte överensstämmer med annan relevant information eller som avviker från förväntade värden.

(26) *kontrollsystem*: företagets riskbedömning och hela uppsättning kontrollverksamheter, inbegripet kontinuerlig förvaltning, som ett företag inrättar, dokumenterar, genomför och upprätthåller i enlighet med del C punkt 1 i bilaga I till förordning (EU) 2015/757.

(27) *kontrollverksamhet*: alla handlingar som utförs eller åtgärder som genomförs av företaget för att minska inneboende risker.

Artikel 3

Presumtion om överensstämmelse

En kontrollör som uppvisar överensstämmelse med de kriterier som anges i de relevanta harmoniserade standarderna, enligt vad som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008, eller delar därav, och där hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska antas uppfylla kraven i artiklarna 4–45 i denna förordning, i den mån de tillämpliga harmoniserade standarderna omfattar dessa krav.

KAPITEL II

VERIFIERINGSVERKSAMHET

AVSNITT 1

Bedömning av övervakningsplaner

Artikel 4

Information som ska tillhandahållas av företagen

1. Företagen ska förse kontrollören med fartygets övervakningsplan och därvid utgå från en mall som överensstämmer med den som anges i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2016/1927. Om övervakningsplanen är avfattad på ett annat språk än engelska, ska de tillhandahålla en engelsk översättning.

2. Före bedömningen av övervakningsplanen ska företaget också förse kontrollören med åtminstone följande:

a) Relevant dokumentation eller en beskrivning av fartygets installationer, inbegripet certifikat för utsläppskällor, vilka flödesmätare som används (om tillämpligt), förfaranden och processer eller flödesscheman som utarbetas och upprätthålls utanför planen, när så sker, och som åberopas i planen, inbegripet förfaranden för dataflödesaktiviteter och kontrollverksamhet.

b) Den riskbedömning som avses i del C punkt 1 i bilaga I till förordning (EU) 2015/757 och en översikt över det övergripande kontrollsystemet.

c) I samband med sådana ändringar av systemet för övervakning och rapportering som avses i artikel 7.2 c och d i förordning (EU) 2015/757, giltiga uppdaterade versioner eller nya handlingar som möjliggör bedömning av den ändrade planen.

d) Om företaget är den organisation eller den person, till exempel den driftsansvarige eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som genom att ta på sig detta ansvar har gått med på att överta alla skyldigheter och allt ansvar som följer av de internationella organisationsreglerna för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 336/2006: bevis för att denna organisation eller person har fått vederbörliga mandat av fartygsägaren att fullgöra skyldigheterna enligt förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, de nationella åtgärderna för införlivande av direktiv 2003/87/EG och skyldigheten att överlämna utsläppsrätter enligt artikel 3gb och 12 i det direktivet (*skyldigheterna enligt utsläppshandelssystemet*).

3. Vid tillämpning av punkt 2 d ska den organisation eller person som avses i den punkten förse kontrollören med ett dokument som tydligt visar att den har fått vederbörliga mandat av fartygsägaren att uppfylla skyldigheterna enligt förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, skyldigheterna enligt utsläppshandelssystemet.

Dokumentet ska vara undertecknat av både fartygsägaren och organisationen eller personen.

Om dokumentet är avfattat på ett annat språk än engelska ska en engelsk översättning tillhandahållas.

Dokumentet ska innehålla följande information:

a) Namn och unikt IMO-identifieringsnummer för företag och registrerad ägare för den organisation eller den person som fått mandat av fartygsägaren.

b) Registreringsland för den organisation eller den person som fått mandat av fartygsägaren, såsom det är inskrivet i IMO:s system för unika identifieringsnummer för företag och registrerad ägare.

c) Namn och unikt IMO-identifieringsnummer för företag och registrerad ägare för fartygsägaren.

d) Följande information om fartygsägarens kontaktperson:

   i) Förnamn.

   ii) Efternamn.

iii) Yrkestitel.

iv) Tjänsteadress.

v) Tjänstetelefonnummer.

vi) Tjänste-e-postadress.

e) Datum då fartygsägarens mandat till organisationen eller personen börjar gälla.

f) Fartygets IMO-identifieringsnummer.

4. Företaget ska på begäran tillhandahålla all övrig information som anses relevant för bedömningen av planen.

Artikel 5

Bedömning av övervakningsplaner

1. Vid bedömningen av övervakningsplanen ska kontrollören beakta påståendena om fullständighet, exakthet, relevans och överensstämmelse med förordning (EU) 2015/757 avseende den information som lämnas i övervakningsplanen.

2. Kontrollören ska åtminstone

a) bedöma huruvida företaget använt avsedd mall för övervakningsplaner och om information lämnas för alla obligatoriska poster som avses i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2016/1927,

b) säkerställa att fartygsägaren är densamma som den ägare som är inskriven i IMO:s system för unika identifieringsnummer för företag och registrerad ägare,

c) säkerställa att företagets registreringsland är detsamma som det land som är inskrivet i IMO:s system för unika identifieringsnummer för företag och registrerad ägare,

d) om företaget inte är fartygsägaren, säkerställa att företaget har fått vederbörliga mandat från fartygsägaren att fullgöra skyldigheterna enligt förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, skyldigheterna enligt utsläppshandelssystemet,

e) kontrollera att informationen i övervakningsplanen korrekt och fullständigt beskriver utsläppskällorna och mätutrustningen ombord på fartyget samt de system och förfaranden som tillämpas för att övervaka och rapportera relevanta uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2015/757,

f) säkerställa att det finns tillräckliga övervakningsmekanismer, om fartyget avser att utnyttja undantaget från övervakning per resa av bränsleförbrukning och växthusgasutsläpp enligt artikel 9.2 i förordning (EU) 2015/757, med beaktande av nödvändig information som avses i artikel 10 k i den förordningen,

g) i tillämpliga fall bedöma huruvida de uppgifter som företaget lämnat om aspekter, förfaranden eller kontroller som genomförs som ett inslag i fartygets befintliga ledningssystem, eller som omfattas av tillämpliga harmoniserade kvalitets-, miljö- eller förvaltningsstandarder, är lämpliga för övervakning av växthusgasutsläpp samt annan relevant information och rapportering i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och genomförandeförordning (EU) 2016/1928.

3. Vid bedömningen av övervakningsplanen får kontrollören använda sig av utredning, kontroll av dokumentation, observation och andra revisionsmetoder som anses lämpliga.

Artikel 6

Besök på plats

1. Kontrollören ska genomföra besök på plats för att skaffa sig tillräcklig kunskap om de förfaranden som beskrivs i övervakningsplanen och intyga att informationen i denna är riktig.

2. Kontrollören ska fastställa stället eller ställena för besöket på plats med beaktande av den plats där den kritiska massan av relevanta uppgifter lagras, bland annat elektroniska eller fysiska handlingar som förvaras i original ombord på fartyget, och den plats där datahanteringen och kontrollverksamheten äger rum.

3. Kontrollören ska också fastställa vad som ska göras och hur långt tid som krävs för ett besök på plats.

4. Företaget ska ge kontrollören tillträde till sina anläggningar, inbegripet till relevanta ställen på land och det berörda fartyget.

5. Kontrollören får genomföra ett virtuellt besök på plats under förutsättning att ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Kontrollören förstår i tillräcklig grad fartygets övervaknings- och rapporteringssystem, samt vet var de finns, hur de sköts och faktiskt används av företaget.

b) Arten och graden av komplexiteten i fartygets övervaknings- och rapporteringssystem är sådana att ett fysiskt besök på platsen inte är nödvändigt.

c) Kontrollören har möjlighet att få tillgång till och bedöma alla nödvändiga uppgifter på distans.

d) Om allvarliga, extraordinära och oförutsebara omständigheter som ligger utanför företagets kontroll hindrar kontrollören från att genomföra ett fysiskt besök på plats och det inte går att undanröja dessa omständigheter trots att alla rimliga ansträngningar har gjorts.

Kontrollören ska vidta åtgärder för att minska verifieringsrisken till en godtagbar nivå för att uppnå rimlig säkerhet om att övervakningsplanen är förenlig med förordning (EU) 2015/757.

Beslutet att genomföra ett virtuellt besök på plats ska fattas efter det att det har fastställts att villkoren för att genomföra ett virtuellt besök på plats är uppfyllda. Kontrollören ska utan onödigt dröjsmål informera företaget om beslutet att genomföra ett virtuellt besök på plats och om att villkoren för att genomföra ett virtuellt besök på plats är uppfyllda.

6. Kontrollören får avstå från ett besök på plats som avses i punkterna 1 och 5, förutsatt att samtliga villkor i punkt 5 a, b och c är uppfyllda.

Kontrollören ska vidta åtgärder för att minska verifieringsrisken till en godtagbar nivå för att uppnå rimlig säkerhet om att övervakningsplanen är förenlig med förordning (EU) 2015/757.

Beslutet att avstå från ett besök på plats ska fattas efter det att det har fastställts att villkoren för att avstå från ett besök på plats är uppfyllda. Kontrollören ska utan onödigt dröjsmål informera företaget om beslutet att avstå från ett besök på plats och om att villkoren för att avstå från ett besök på plats är uppfyllda.

7. Kontrollören från inte avstå från ett besök på plats som avses i punkterna 1 och 5 i någon av följande situationer:

a) När kontrollören bedömer övervakningsplanen för ett fartyg för första gången.

b) Om det under rapporteringsperioden har gjorts ändringar av övervakningsplanen enligt artikel 7.2 b–e i förordning (EU) 2015/757.

8. Om kontrollören genomför ett virtuellt besök på plats i enlighet med punkt 5 eller avstår från ett besök på plats i enlighet med punkt 6, ska en motivering till detta lämnas i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 7

Hantering av avvikelser i övervakningsplanen

1. Om kontrollören upptäcker avvikelser i samband med bedömningen av övervakningsplanen, ska detta meddelas företaget utan onödigt dröjsmål och relevanta korrigeringar begäras inom en föreslagen tidsram.

2. Företaget ska korrigera de avvikelser som meddelats av kontrollören och lägga fram en reviderad övervakningsplan för kontrollören enligt den överenskomna tidsramen på ett sätt som gör att kontrollören kan bedöma planen på nytt innan rapporteringsperioden inleds.

3. I den interna verifieringsdokumentationen ska kontrollören dokumentera alla avvikelser som korrigerats i samband med bedömningen av övervakningsplanen och markera dem som åtgärdade.

Artikel 8

Oberoende granskning av bedömningen av övervakningsplanen

1. Verifieringsgruppen ska för en oberoende granskare lägga fram den interna verifieringsdokumentationen och ett utkast till slutsatser om bedömningen av planen för en oberoende granskare, vilket ska ske utan dröjsmål och innan de överlämnas till det berörda företaget.

2. Den oberoende granskaren ska genomföra en granskning för att garantera att övervakningsplanen har bedömts i enlighet med denna förordning och att vederbörlig professionell omsorg och professionellt omdöme har visats.

3. Den oberoende granskningen ska omfatta den fullständiga bedömningsprocess som beskrivs i artiklarna 4–9.

4. Kontrollören ska inkludera resultaten av den oberoende granskningen i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 9

Kontrollörens slutsatser om bedömningen av övervakningsplanen

På grundval av den information som samlats in under bedömningen av övervakningsplanen ska kontrollören utan dröjsmål skriftligen informera företaget om slutsatserna. Slutsatserna ska innehålla följande:

a) Ett uttalande om huruvida övervakningsplanen bedöms överensstämma med förordning (EU) 2015/757, genomförandeförordning (EU) 2016/1927 och, i tillämpliga fall, direktiv 2003/87/EG, eller huruvida den innehåller avvikelser som gör att den inte överensstämmer med förordning (EU) 2015/757, genomförandeförordning (EU) 2016/1927 och, i tillämpliga fall, direktiv 2003/87/EG.

b) En beskrivning av eventuella okorrigerade avvikelser.

c) En sammanfattning av kontrollörens förfaranden, inbegripet information om besök på plats och skälen till att man har genomfört virtuella besök på plats eller skälen till att man har avstått från dessa.

d) Om en övervakningsplan bedöms efter ändringar av övervakningsplanen enligt artikel 7.2 i förordning (EU) 2015/757, en sammanfattning av dessa ändringar under den berörda rapporteringsperioden.

e) Andra relevanta aspekter som framkommit i samband med bedömningen av övervakningsplanen.

AVSNITT 2

Verifiering av utsläppsrapporter och partiella utsläppsrapporter

Artikel 10

Information som ska tillhandahållas av företagen

1. Före verifieringen av utsläppsrapporten och den partiella utsläppsrapporten ska företagen förse kontrollören med följande styrkande information:

a) En förteckning över de resor som fartyget i fråga utfört under rapporteringsperioden eller, när det gäller partiella utsläppsrapporter, den period under vilken fartyget var under företagets ansvar, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2015/757.

b) Om det förekom luckor i uppgifterna under rapporteringsperioden:

i) Antalet resor för vilka det förekom luckor i uppgifterna och omständigheterna kring och orsakerna till sådana luckor.

ii) Den skattningsmetod för ersättningsdata som tillämpas, enligt vad som avses i del C punkt 2 i bilaga I till förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, i övervakningsplanen.

iii) Mängden utsläpp som beräknats på grundval av ersättningsdata.

c) I tillämpliga fall en kopia av utsläppsrapporten från det föregående året, om kontrollören inte utförde verifieringen för den rapporten.

d) Ett exemplar av den eller de övervakningsplaner som tillämpats, med slutsatserna från den bedömning som gjorts av en ackrediterad kontrollör och, i tillämpliga fall, bevis på godkännande av den ansvariga administrerande myndigheten tillsammans med det meddelande som den ansvariga administrerande myndigheten har skickat till företaget.

2. Om kontrollören har identifierat ett eller flera särskilda avsnitt eller dokument som anses relevanta för verifieringen, ska företagen också tillhandahålla följande underlag:

a) Kopior av fartygets officiella loggbok och oljedagbok (om separat).

b) Kopior av bunkringsdokumentation.

c) Kopior av alla relevanta intyg om bränslen för fastställande av emissionsfaktorer i enlighet med bilaga I eller del C punkt 1.2 i bilaga II till förordning (EU) 2015/757.

d) Kopior av handlingar som innehåller information om antalet passagerare och mängden transporterad last, den tillryggalagda sträckan och tid till sjöss för fartygets resor under rapporteringsperioden.

3. Dessutom, och i förekommande fall på grundval av den övervakningsmetod som tillämpats, får kontrollörer be företaget tillhandahålla följande:

a) En översikt över it-landskapet som visar datahanteringen för det berörda fartyget.

b) Dokumentation av underhåll och exakthet/osäkerhet hos mätutrustning/flödesmätare (t.ex. kalibreringsintyg).

c) Ett utdrag med aktivitetsdata för bränsleförbrukning från flödesmätare.

d) Kopior av mätaravläsningar från bränsletanken.

e) Ett utdrag med aktivitetsdata från system för mätning av direkta utsläpp.

f) Övrig information av vikt för verifieringen av utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten.

4. Vid byte av företag ska de berörda företagen med tillämpning av tillbörlig aktsamhet på begäran förse kontrollören med styrkande handlingar eller information enligt punkterna 1, 2 och 3 vad avser de resor som görs inom deras respektive ansvarsområden.

5. Företagen ska spara den information som avses i punkt 1–4 för de perioder som fastställs inom ramen för 1973 års internationella konvention för förhindrande av förorening från fartyg (Marpol-konventionen) och 1988 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas-konventionen). I väntan på utfärdandet av dokumentet om överensstämmelse i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2015/757 eller, för partiella utsläppsrapporter, i väntan på utfärdandet av verifieringsrapporten, får kontrollören begära tillgång till all den information som avses i punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 11

Strategisk analys

1. När verifieringen påbörjas ska kontrollören bedöma verifieringsuppgiftens förväntade art, omfattning och komplexitet genom att göra en strategisk analys av all verksamhet som är relevant för fartyget.

2. För att förstå det aktuella företagets verksamhet ska kontrollören samla in och granska den information som behövs för att bedöma om verifieringsgruppen har tillräcklig kompetens för att utföra verifieringen, för att säkerställa att tidsåtgången enligt avtalet är korrekt samt för att tillse att den kan utföra den riskanalys som krävs. Denna information ska åtminstone omfatta följande:

a) Den information som avses i artikel 10.1 och 10.2.

b) Den information som erhållits från verifieringen under tidigare år, om kontrollören utför verifieringen för samma företag.

3. Vid granskning av den information som avses i punkt 2 ska kontrollören minst bedöma följande aspekter:

a) Vilka fartygsmotorer och typer av bränslen som använts samt antalet resor som det aktuella fartyget gjort under rapporteringsperioden.

b) Övervakningsplanen som bedömts av kontrollören och, i tillämpliga fall, som godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten.

c) Dataflödesaktiviteter och kontrollsystem.

4. Vid den strategiska analysen ska kontrollören verifiera följande:

a) Huruvida den övervakningsplan som uppvisas är den senaste versionen och, när så krävs i enlighet med artikel 6.8 och artikel 7.5 i förordning (EU) 2015/757, huruvida den har godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten.

b) Huruvida övervakningsplanen har ändrats under rapporteringsperioden enligt artikel 7.2 i förordning (EU) 2015/757 och, i tillämpliga fall, huruvida ändringarna har godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten.

Artikel 12

Riskanalys som ska utföras av kontrollörer

1. Förutom de aspekter som avses i artikel 15.1, 15.2 och 15.3 i förordning (EU) 2015/757 ska kontrollören identifiera och analysera följande:

a) Inneboende risker.

b) Kontrollrisker.

c) Upptäcktsrisker.

Vid identifiering och analys av de aspekter som avses i första stycket ska kontrollören beakta resultaten av den strategiska analys som avses i artikel 11.1.

2. Vid riskanalysen ska kontrollören beakta eventuella områden med högre verifieringsrisk, och åtminstone följande: uppgifter om resor, bränsleförbrukning, använda bränsletyper, tillämpning av eventuella undantag från artikel 12.3 i direktiv 2003/87/EG som föreskrivs i artikel 12.3a, 12.3b och 12.3-e–12.3-b i det direktivet, växthusgasutsläpp, tillryggalagd sträcka, tid till sjöss, transporterad last och aggregering av uppgifter i utsläppsrapporten eller i den partiella utsläppsrapporten.

3. Vid identifiering och analys av de aspekter som avses i punkt 2 ska kontrollören fastställa om det finns någon inrapporterad information och om denna är fullständig, exakt, konsekvent, tydlig och relevant.

4. Vid behov ska kontrollören, mot bakgrund av den information som erhållits vid verifieringen, revidera riskanalysen och ändra eller upprepa den verifieringsverksamhet som ska utföras.

Artikel 13

Verifieringsplan

Kontrollören ska utarbeta en verifieringsplan som är i överensstämmelse med den information som erhållits och de risker som har identifierats vid riskanalysen. Verifieringsplanen ska omfatta följande:

a) Ett verifieringsprogram som beskriver verifieringsverksamhetens art och omfattning samt tidsåtgången och metoden.

b) En testplan där omfattningen av och metoderna för test av kontrollverksamheten samt förfarandena för kontrollverksamheten beskrivs.

c) En plan för urval av uppgifter, vilken beskriver räckvidd och metoder för urval vad gäller de enskilda uppgifter som ligger till grund för de aggregerade koldioxidutsläppen, bränsleförbrukningen och annan relevant information i utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten.

Artikel 14

Verifieringsprocess för utsläppsrapporter och partiella utsläppsrapporter

1. Kontrollören ska genomföra verifieringsplanen och, på grundval av riskanalysen, kontrollera om övervaknings- och rapporteringssystemen, såsom de beskrivs i den övervakningsplan som har bedömts som tillfredsställande, faktiskt finns och genomförs på ett korrekt sätt.

För detta ändamål ska kontrollören överväga följande typer av processer:

a) Utfrågning av berörd personal.

b) Kontroll av dokumentation.

c) Observation och genomgång.

2. Kontrollören ska verifiera följande:

a) Dataflödesaktiviteter och de system som används i dataflödet, inklusive it-system,

b) Huruvida kontrollverksamheten dokumenteras, genomförs, upprätthålls och fungerar väl för att minska de inneboende riskerna.

c) Huruvida de förfaranden som anges i övervakningsplanen fungerar väl för att minska de inneboende riskerna och kontrollriskerna och huruvida förfarandena har genomförts, dokumenterats tillräckligt och upprätthållits korrekt.

För tillämpningen av led a ska kontrollören spåra dataflödet genom att följa sekvenser och samspel i dataflödesaktiviteter från primärdata till sammanställningen av utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten.

För tillämpningen av leden b och c får kontrollören använda urvalsmetoder som är specifika för ett fartyg, förutsatt att urvalet är motiverat på grundval av riskanalysen.

Artikel 15

Verifiering av inrapporterade uppgifter

1. Kontrollören ska verifiera de uppgifter som rapporteras i utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten genom följande:

a) Detaljerad testning, bland annat genom att spåra uppgifterna tillbaka till den primära datakällan.

b) Dubbelkontrollera uppgifterna mot externa uppgiftskällor, inbegripet fartygsspårningsuppgifter.

c) Göra avstämningar.

d) Kontrollera tröskelvärden i fråga om relevanta uppgifter.

e) Göra omräkningar.

2. Som ett led i den verifiering av uppgifter som avses i punkt 1 ska kontrollören verifiera följande:

a) Fullständigheten i fråga om utsläppskällor enligt beskrivning i övervakningsplanen.

b) Uppgifternas fullständighet, även när det gäller resor som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

c) Fullständigheten och konsekvensen hos uppgifter om utsläpp som omfattas av direktiv 2003/87/EG, inbegripet när det gäller tillämpningen av

   i) det tillämpningsområde som anges i artikel 3ga i direktiv 2003/87/EG,

   ii) den infasning av överlämningskrav som anges i artikel 3gb i direktiv 2003/87/EG,

   iii) undantag från artikel 12.3 i direktiv 2003/87/EG som föreskrivs i artikel 12.3a, 12.3b och 12.3-e–12.3-b i det direktivet.

d) Konsekvens mellan inrapporterade aggregerade uppgifter och uppgifter från relevant dokumentation eller från primära källor.

e) I tillämpliga fall konsekvens mellan aggregerad bränsleförbrukning och uppgifter om bränsle som inhandlats eller på annat sätt införskaffats till fartyget i fråga.

f) Uppgifternas tillförlitlighet och exakthet.

Artikel 16

Verifiering av metoder som tillämpas för saknade uppgifter

1. Om metoder som fastställs i den övervakningsplan som har bedömts av kontrollören och, i tillämpliga fall, som godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten, har använts för att komplettera saknade uppgifter i enlighet med del C i bilaga I till förordning (EU) 2015/757, ska kontrollören verifiera om de metoder som använts var lämpliga för den specifika situationen och om de har tillämpats korrekt.

2. Om de metoder som avses i punkt 1 inte har bedömts eller godkänts i förväg ska kontrollören verifiera om den metod som företaget använt för att komplettera saknade uppgifter säkerställer att utsläppen inte underskattas och att metoden inte leder till väsentliga felaktigheter.

Artikel 17

Väsentlighetsnivå

1. För verifiering av uppgifter om bränsleförbrukning och växthusgasutsläpp i utsläppsrapporten och den partiella utsläppsrapporten ska väsentlighetsnivån motsvara 5 % av det respektive totalvärde som rapporterats för varje post under rapporteringsperioden.

2. För verifiering av annan relevant information i utsläppsrapporten och den partiella utsläppsrapporten om den transporterade lasten, transportarbete, tillryggalagd sträcka och tid till sjöss ska väsentlighetsnivån motsvara 5 % av det respektive totalvärde som rapporterats för varje post under rapporteringsperioden.

Artikel 18

Besök på plats

1. Kontrollören ska genomföra besök på plats för att skaffa sig tillräcklig kunskap om företaget och fartygets övervaknings- och rapporteringssystem såsom beskrivs i övervakningsplanen.

2. Kontrollören ska fastställa stället eller ställena för besöket på plats utifrån resultatet av riskanalysen och med beaktande av den plats där den kritiska massan av relevanta uppgifter lagras, bland annat elektroniska eller fysiska handlingar som förvaras i original ombord på fartyget, och den plats där datahanteringen och kontrollverksamheten äger rum.

3. Om resultaten från ett besök på plats vid en anläggning på land tyder på att det krävs en verifiering ombord för att minska risken för väsentliga felaktigheter i utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten, får kontrollören besluta att genomföra ett besök på fartyget.

4. Kontrollören ska också fastställa vad som ska göras och hur långt tid som krävs för ett besök på plats.

5. Företaget ska ge kontrollören tillträde till sina anläggningar, inbegripet till relevanta ställen på land och det berörda fartyget.

6. Kontrollören får genomföra ett virtuellt besök på plats under förutsättning att resultaten från riskanalysen visar att ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Kontrollören förstår i tillräcklig grad fartygets övervaknings- och rapporteringssystem, samt vet var de finns, hur de sköts och faktiskt används av företaget.

b) Arten och graden av komplexiteten i fartygets övervaknings- och rapporteringssystem är sådana att ett fysiskt besök på platsen inte är nödvändigt.

c) Kontrollören har möjlighet att få tillgång till och bedöma alla nödvändiga uppgifter på distans samt korrekt tillämpa den metod som beskrivs i övervakningsplanen och verifiera uppgifterna i utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten.

d) Om allvarliga, extraordinära och oförutsebara omständigheter som ligger utanför företagets kontroll hindrar kontrollören från att genomföra ett fysiskt besök på plats och det inte går att undanröja dessa omständigheter trots att alla rimliga ansträngningar har gjorts.

Kontrollören ska vidta åtgärder för att minska verifieringsrisken till en godtagbar nivå för att uppnå rimlig säkerhet om att utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten är förenlig med förordning (EU) 2015/757.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket led d får kontrollören inte genomföra ett virtuellt besök på plats om det inte har förekommit något fysiskt besök på plats under de tre rapporteringsperioder som närmast föregår den aktuella rapporteringsperioden. Treårsperioden ska avse tre på varandra följande rapporteringsperioder som inleds efter den 1 januari 2024, inbegripet rapporteringsperioder då virtuella besök på plats genomförts i enlighet med första stycket led d.

Beslutet att genomföra ett virtuellt besök på plats ska fattas efter det att det har fastställts att villkoren för att genomföra ett virtuellt besök på plats är uppfyllda. Kontrollören ska utan onödigt dröjsmål informera företaget om beslutet att genomföra ett virtuellt besök på plats och om att villkoren för att genomföra ett virtuellt besök på plats är uppfyllda.

7. Kontrollören får besluta att avstå från ett besök på plats som avses i punkterna 1 och 6, förutsatt att samtliga villkor i punkt 6 a, b och c är uppfyllda.

Kontrollören ska vidta åtgärder för att minska verifieringsrisken till en godtagbar nivå för att uppnå rimlig säkerhet om att utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten är förenlig med förordning (EU) 2015/757.

Beslutet att avstå från ett besök på plats ska fattas efter det att det har fastställts att villkoren för att avstå från ett besök på plats är uppfyllda. Kontrollören ska utan onödigt dröjsmål informera företaget om beslutet att avstå från ett besök på plats och om att villkoren för att avstå från ett besök på plats är uppfyllda.

8. Kontrollören från inte avstå från ett besök på plats som avses i punkterna 1 och 6 i någon av följande situationer:

a) När kontrollören verifierar utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten för ett fartyg för första gången.

b) Om kontrollören inte har genomfört ett besök på plats för de två rapporteringsperioder som närmast föregår den aktuella rapporteringsperioden.

9. För fartyg som omfattas av direktiv 2003/87/EG ska företaget utan onödigt dröjsmål informera sin ansvariga administrerande myndighet om kontrollörens beslut att avstå från besöket på plats.

Den ansvariga administrerande myndigheten får invända mot kontrollörens beslut att avstå från besöket på plats, med beaktande av samtliga följande punkter:

a) De uppgifter som kontrollören lämnat om resultatet av riskanalysen.

b) Uppgift om att all nödvändig information kan erhållas och bedömas på distans.

c) Bevis för att alla villkor för att avstå från besök på plats i enlighet med punkterna 7 och 8 är uppfyllda.

Om den ansvariga administrerande myndigheten invänder mot beslutet ska den underrätta företaget om invändningen och skälen till invändningen inom rimlig tid, dock senast två månader från den dag då myndigheten underrättades om kontrollörens beslut att avstå från besöket på plats.

10. Om kontrollören genomför ett virtuellt besök på plats i enlighet med punkt 6 eller avstår från ett besök på plats i enlighet med punkt 7, ska en motivering till detta lämnas i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 19

Hantering av felaktigheter och avvikelser i utsläppsrapporten och den partiella utsläppsrapporten

1. Om kontrollören upptäcker felaktigheter eller avvikelser i samband med verifieringen av utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten, ska detta meddelas företaget utan onödigt dröjsmål och relevanta korrigeringar begäras inom en föreslagen tidsram.

Företaget ska korrigera alla meddelade felaktigheter eller avvikelser.

2. I den interna verifieringsdokumentationen ska kontrollören dokumentera alla felaktigheter och avvikelser som korrigerats i samband med verifieringen av övervakningsplanen och markera dem som åtgärdade.

3. Om företaget inte åtgärdar de felaktigheter och avvikelser som avses i punkt 1, ska kontrollören före utfärdandet av verifieringsrapporten, uppmana företaget att redogöra för de viktigaste orsakerna till felaktigheterna eller avvikelserna.

4. Kontrollören ska bedöma om de icke korrigerade felaktigheterna, enskilt eller sammantagna med andra felaktigheter, påverkar de totala inrapporterade utsläppen eller annan relevant information och om denna påverkan leder till väsentliga felaktigheter.

Kontrollören ska bedöma om en icke-korrigerad avvikelse, enskilt eller sammantagen med andra avvikelser, påverkar de rapporterade uppgifterna och om detta leder till en väsentlig felaktighet.

5. Kontrollören ska betrakta felaktigheter eller avvikelser som, enskilt eller sammantagna med andra felaktigheter, ligger under väsentlighetsnivån enligt artikel 17 som väsentliga felaktigheter när så är motiverat med hänsyn till deras omfattning och art eller till de särskilda omständigheterna för deras förekomst.

Artikel 20

Slutsatser från verifieringen av utsläppsrapporter och partiella utsläppsrapporter

För att slutföra verifieringen av utsläppsrapporten och den partiella utsläppsrapporten ska kontrollören

a) bekräfta att all verifieringsverksamhet har utförts,

b) genomföra en slutlig analys av de aggregerade uppgifterna för att säkerställa att dessa inte innehåller några väsentliga felaktigheter,

c) verifiera att informationen i rapporten uppfyller kraven i förordning (EU) 2015/757 och, om tillämpligt, direktiv 2003/87/EG,

d) före utarbetandet av verifieringsrapporten sammanställa den interna verifieringsdokumentationen och utkastet till rapport och överlämna dessa till den oberoende granskaren i enlighet med artikel 23,

e) utse en bemyndigad person för att bestyrka rapporten på grundval av den oberoende granskarens slutsatser och bevisningen i den interna kontrolldokumentationen, samt underrätta företaget om detta.

Artikel 21

Rekommendationer om förbättringar

1. Kontrollören ska meddela företaget rekommendationer om förbättringar i fråga om icke korrigerade felaktigheter och avvikelser som inte leder till väsentliga felaktigheter.

2. Kontrollören får lämna andra rekommendationer till förbättringar som den anser relevanta, mot bakgrund av resultaten av verifieringsverksamheten.

3. När rekommendationer meddelas företaget, ska kontrollören förhålla sig opartisk i förhållande till företaget, fartyget och övervaknings- och rapporteringssystemet. Kontrollören får inte äventyra sin opartiskhet genom att ge råd eller vidareutveckla delar av övervaknings- och rapporteringsprocessen i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

4. Under verifieringen efter det år då rekommendationer om förbättringar gjordes i verifieringsrapporten ska kontrollören verifiera om och hur företaget har genomfört rekommendationerna om förbättringar. Om företaget inte har genomfört dessa rekommendationer ska kontrollören bedöma om detta ökar eller kan öka risken för felaktigheter.

Artikel 22

Verifieringsrapport för utsläppsrapporter och partiella utsläppsrapporter

1. På grundval av den insamlade informationen ska kontrollören utfärda en verifieringsrapport för varje utsläppsrapport eller partiell utsläppsrapport som är föremål för verifiering, och översända den verifieringsrapporten till företaget.

2. Efter mottagandet av verifieringsrapporten enligt punkt 1 ska företaget lämna in verifieringsrapporten tillsammans med utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten till den ansvariga administrerande myndigheten, i tillämpliga fall. Rapporten ska lämnas in med hjälp av automatiserade system och format för dataöverföring.

3. Verifieringsrapporten ska innehålla ett utlåtande som anger om utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten är verifierad såsom tillfredsställande eller otillfredsställande.

4. Vid tillämpning av punkt 3 ska utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten anses vara verifierad såsom tillfredsställande endast om den inte innehåller några väsentliga felaktigheter. Utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten ska inte verifieras såsom tillfredsställande om den innehåller väsentliga felaktigheter som inte korrigerats före utfärdandet av verifieringsrapporten.

5. Verifieringsrapporten ska innehålla följande komponenter:

a) Företagets namn med unikt IMO-identifieringsnummer för företag och registrerad ägare, och identifiering av fartyget.

b) En titel som tydligt visar att det rör sig om en verifieringsrapport.

c) Uppgift om vem som är kontrollör, med namn och tjänste-e-postadress till en kontaktperson.

d) Verifieringens syfte och omfattning.

e) Hänvisning till den utsläppsrapport och den rapporteringsperiod som är föremål för verifiering, eller till den partiella utsläppsrapport och den period då fartyget omfattades av företagets ansvar som är föremål för verifiering.

f) I tillämpliga fall, fartygets totala aggregerade utsläpp av växthusgaser som omfattas av direktiv 2003/87/EG för sjötransportverksamhet och som ska rapporteras enligt det direktivet.

g) Hänvisning till en eller flera övervakningsplaner som har bedömts vara tillfredsställande och, i tillämpliga fall, uppgift om huruvida den relevanta övervakningsplanen har godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten innan verifieringsrapporten utfärdades.

h) Hänvisning till de verifieringsstandarder som används.

i) En sammanfattning av kontrollörens förfaranden, inbegripet information om besök på plats och datumen för dem, och skälen till att ha genomfört virtuella besök på plats eller skälen till att ha avstått från dessa.

j) En sammanfattning av ändringar av övervakningsplanen och aktivitetsdata för rapporteringsperioden enligt vad som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) 2015/757, om tillämpligt.

k) Ett verifieringsutlåtande.

l) En beskrivning av icke korrigerade felaktigheter och avvikelser, inbegripet deras art och omfattning, om de har väsentlig inverkan eller inte, och de aspekter i utsläppsrapporten eller den partiella rapporten som de hänför sig till, om tillämpligt.

m) En beskrivning av eventuella avvikelser enligt definitionen i artikel 2.5 b ii som har framkommit under verifieringen.

n) Antalet eventuella resor där det förekommer luckor i uppgifterna, och motsvarande mängd utsläpp.

o) Om tillämpligt, rekommendationer om förbättring.

p) Namnen på revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet, den oberoende granskaren och, i tillämpliga fall, revisorn för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet samt den tekniska expert som deltagit i verifieringen av utsläppsrapporten eller den partiella utsläppsrapporten.

q) Datering av verifieringsrapporten och underskrift av en bemyndigad person på uppdrag av kontrollören, med namnförtydligande.

6. Kontrollören ska tillräckligt detaljerat beskriva felaktigheterna och avvikelserna i verifieringsrapporten, däribland följande aspekter:

a) Felaktighetens eller avvikelsens storlek och art.

b) Varför felaktigheterna har väsentlig inverkan, eller inte.

c) Vilken aspekt av företagets rapport som felaktigheten gäller, eller vilken del av övervakningsplanen eller vilka rättsliga krav, som den bristande överensstämmelsen gäller.

Artikel 23

Oberoende granskning av utsläppsrapporter och partiella utsläppsrapporter

1. Den oberoende granskaren ska granska den interna verifieringsdokumentationen och utkastet till verifieringsrapport för att verifiera att verifieringsprocessen överensstämmer med denna förordning och att vederbörlig professionell omsorg och vederbörligt professionellt omdöme har visats.

2. Den oberoende granskningen ska omfatta den fullständiga verifieringsprocess som beskrivs i artiklarna 10–22.

3. Efter det att rapporten har bestyrkts i enlighet med artikel 20 e, ska kontrollören föra in resultaten av den oberoende granskningen i den interna verifieringsdokumentationen och underrätta kommissionen och fartygets flaggstat om huruvida villkoren för utfärdande av dokumentet om överensstämmelse är uppfyllda.

AVSNITT 3

Verifiering av rapporter på företagsnivå

Artikel 24

Information som ska tillhandahållas av företagen

1. Före verifieringen av rapporten på företagsnivå ska företagen förse kontrollören med följande information:

a) Rapporten på företagsnivå för den rapporteringsperiod som ska verifieras och, i tillämpliga fall, ett exemplar av den verifierade rapporten på företagsnivå och verifieringsrapporten på företagsnivå från föregående år, om den verifieringen inte utfördes av samma kontrollör.

b) Utsläppsrapporterna och de partiella utsläppsrapporterna tillsammans med verifieringsrapporterna för alla fartyg som företaget ansvarade för under rapporteringsperioden.

c) I tillämpliga fall, om verifieringen av rapporten på företagsnivå under det föregående året inte utfördes av samma kontrollör, utsläppsrapporter och partiella utsläppsrapporter från det föregående året, tillsammans med relevanta verifieringsrapporter, för alla fartyg som företaget ansvarade för under det föregående året.

d) En förteckning över alla företagets fartyg med en bruttodräktighet på 5 000 eller mer, med IMO-nummer för identifiering av fartyg, under en rapporteringsperiod, inklusive den period då företaget ägde eller ansvarade för fartyget i enlighet med förordning (EG) nr 336/2006.

2. Kontrollörer får begära att företaget tillhandahåller all annan information som är relevant för verifieringen av rapporten på företagsnivå, inbegripet ett exemplar av övervakningsplanerna för de fartyg som företaget ansvarade för under rapporteringsperioden och, i tillämpliga fall, bevis som styrker bytet av företag, tillsammans med bevis för tidpunkten för bytet.

Artikel 25

Strategisk analys

1. När verifieringen påbörjas ska kontrollören bedöma verifieringsuppgiftens förväntade art, omfattning och komplexitet genom att göra en strategisk analys av all verksamhet som är relevant för företaget.

2. För att förstå det aktuella företagets verksamhet ska kontrollören samla in och granska den information som behövs för att bedöma om verifieringsgruppen har tillräcklig kompetens för att utföra verifieringen, för att säkerställa att tidsåtgången enligt avtalet är korrekt samt för att tillse att den kan utföra den riskanalys som krävs. Informationen ska omfatta följande:

a) Den information som avses i artikel 24.1.

b) Den information som erhållits från verifieringen under tidigare år, om kontrollören utför verifieringen för samma företag.

Artikel 26

Riskanalys som ska utföras av kontrollörer

1. Vid bedömningen av om de rapporterade uppgifterna är fullständiga och konsekventa i enlighet med artikel 14.4 i förordning (EU) 2015/757 ska kontrollören beakta områden med högre verifieringsrisk och ta hänsyn till aspekter såsom

a) antalet fartyg som företaget har ansvar för under rapporteringsperioden,

b) antalet byten av företag för fartyg som företaget har ansvar för under rapporteringsperioden,

c) vilka olika slags fartygsmotorer och bränsletyper som använts,

d) antalet olika flaggstater,

e) mängden olika kontrollörer som har verifierat utsläppsrapporterna för fartyg under företagets ansvar under rapporteringsperioden,

f) antalet övervakningsplaner för fartyg under företagets ansvar som inte godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten före utfärdandet av verifieringsrapporten för de relevanta utsläppsrapporterna eller partiella utsläppsrapporterna,

g) antal, art och omfattning av felaktigheter och avvikelser i samband med utsläppsrapporter eller partiella utsläppsrapporter för fartyg under företagets ansvar, enligt vad som rapporterats i motsvarande verifieringsrapporter.

2. Vid behov ska kontrollören, mot bakgrund av den information som erhållits vid verifieringen, revidera riskanalysen och ändra eller upprepa den verifieringsverksamhet som ska utföras.

Artikel 27

Verifieringplan på företagsnivå

Kontrollören ska utarbeta en verifieringsplan som är i överensstämmelse med den information som erhållits och de risker som har identifierats vid riskanalysen.

Verifieringsplanen ska innefatta ett verifieringsprogram som beskriver verifieringsverksamhetens art och omfattning samt tidsåtgången och metoden, samt, om tillämpligt, planen för urval av uppgifter.

Artikel 28

Verifieringsprocessen för rapporten på företagsnivå

Grundat på riskanalysen ska kontrollören överväga följande typer av processer:

a) Utfrågning av berörd personal.

b) Kontroll av dokumentation.

c) Observation och genomgång.

Artikel 29

Verifiering av rapporterade uppgifter på företagsnivå

1. Kontrollören ska bedöma fullständigheten och konsekvensen hos de uppgifter som rapporteras i rapporten på företagsnivå genom följande:

a) Detaljerad testning, bland annat genom att spåra uppgifterna tillbaka till den relevanta datakällan.

b) Dubbelkontroll av uppgifterna mot uppgifter från de verifierade utsläppsrapporterna och, vid behov, externa uppgiftskällor, inbegripet fartygsspårningsuppgifter.

c) Göra avstämningar.

d) Göra omräkningar.

2. Som ett led i den verifiering av uppgifter som avses i punkt 1 ska kontrollören verifiera följande:

a) Att rapporten på företagsnivå är fullständig, bland annat att den inbegriper alla fartyg som företaget ansvarade för under rapporteringsperioden och deras motsvarande utsläpp som omfattas av direktiv 2003/87/EG.

b) Att de beräkningar som ger de aggregerade utsläppsuppgifterna på företagsnivå är korrekta.

Artikel 30

Väsentlighetsnivå för rapporter på företagsnivå

1. För verifiering av en rapport på företagsnivå ska väsentlighetsnivån vara 2 % av utsläppsuppgifterna under rapporteringsperioden, då summan av alla fartygs totala aggregerade utsläpp av växthusgaser som ska rapporteras enligt direktiv 2003/87/EG, fastställd på fartygsnivå i enlighet med del C punkterna 1.1–1.7 i bilaga II till förordning (EU) 2015/757, överstiger 500 000 ton koldioxidekvivalenter.

2. För verifiering av en rapport på företagsnivå ska väsentlighetsnivån, när den mängd som avses i punkt 1 inte överstiger 500 000 ton koldioxidekvivalenter, vara 5 % av utsläppsuppgifterna under rapporteringsperioden.

Artikel 31

Besök på plats

1. Kontrollören ska genomföra besök på plats för att verifiera en rapport på företagsnivå, särskilt på grundval av resultatet av riskanalysen enligt artikel 26, med beaktande av den plats där den kritiska massan av relevanta uppgifter lagras och den plats där datahanteringen och kontrollverksamheten äger rum.

2. Kontrollören ska också fastställa vad som ska göras och hur långt tid som krävs för ett besök på plats.

3. Företaget ska ge kontrollören tillträde till sina anläggningar, inbegripet till relevanta ställen på land och de berörda fartygen.

4. Kontrollören får genomföra ett virtuellt besök på plats under förutsättning att resultaten från riskanalysen visar att ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Kontrollören har möjlighet att få tillgång till och bedöma alla nödvändiga uppgifter på distans.

b) Om allvarliga, extraordinära och oförutsebara omständigheter som ligger utanför företagets kontroll hindrar kontrollören från att genomföra ett fysiskt besök på plats och det inte går att undanröja dessa omständigheter trots att alla rimliga ansträngningar har gjorts.

Kontrollören ska vidta åtgärder för att minska verifieringsrisken till en godtagbar nivå för att uppnå rimlig säkerhet om att rapporten på företagsnivå är förenlig med förordning (EU) 2015/757.

Beslutet att genomföra ett virtuellt besök på plats ska fattas efter det att det har fastställts att villkoren för att genomföra ett virtuellt besök på plats är uppfyllda. Kontrollören ska utan onödigt dröjsmål informera företaget om beslutet att genomföra ett virtuellt besök på plats och om att villkoren för att genomföra ett virtuellt besök på plats är uppfyllda.

5. På grundval av resultatet av riskanalysen får kontrollören besluta att avstå från ett besök på plats som avses i punkterna 1 och 4, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kontrollören har möjlighet att få tillgång till och bedöma alla nödvändiga uppgifter på distans.

b) Det är inte första gången som kontrollören verifierar en rapport på företagsnivå för det företaget.

c) Verifieringen kan utföras med rimlig säkerhet utan ett sådant besök på plats.

Kontrollören ska vidta åtgärder för att minska verifieringsrisken till en godtagbar nivå för att uppnå rimlig säkerhet om att rapporten på företagsnivå är förenlig med förordning (EU) 2015/757.

Beslutet att avstå från ett besök på plats ska fattas efter det att det har fastställts att villkoren för att avstå från ett besök på plats är uppfyllda. Kontrollören ska utan onödigt dröjsmål informera företaget om beslutet att avstå från ett besök på plats och om att villkoren för att avstå från ett besök på plats är uppfyllda.

6. För fartyg som omfattas av direktiv 2003/87/EG ska företaget utan onödigt dröjsmål informera sin ansvariga administrerande myndighet om kontrollörens beslut att avstå från besöket på plats.

Den ansvariga administrerande myndigheten får invända mot kontrollörens beslut att avstå från besöket på plats, med beaktande av samtliga följande punkter:

a) De uppgifter som kontrollören lämnat om resultatet av riskanalysen.

b) Bevis för att alla villkor för att avstå från besök på plats i enlighet med punkt 5 är uppfyllda.

Om den ansvariga administrerande myndigheten invänder mot beslutet ska den underrätta företaget om invändningen och skälen till invändningen inom rimlig tid, dock senast två månader från den dag då myndigheten underrättades om kontrollörens beslut att avstå från besöket på plats.

7. Om kontrollören genomför ett virtuellt besök på plats i enlighet med punkt 4 eller avstår från ett besök på plats i enlighet med punkt 5, ska en motivering till detta lämnas i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 32

Hantering av felaktigheter och avvikelser i rapporten på företagsnivå

1. Om kontrollören upptäcker felaktigheter eller avvikelser i rapporten på företagsnivå i samband med verifieringen av densamma, ska den meddela företaget utan onödigt dröjsmål och begära relevanta korrigeringar inom en föreslagen tidsram.

Företaget ska korrigera alla meddelade felaktigheter eller avvikelser.

2. I den interna verifieringsdokumentationen ska kontrollören dokumentera alla felaktigheter och avvikelser som korrigerats i samband med verifieringen av övervakningsplanen och markera dem som åtgärdade.

3. Om företaget inte åtgärdar de felaktigheter och avvikelser som avses i punkt 1, ska kontrollören före utfärdandet av verifieringsrapporten, uppmana företaget att redogöra för de viktigaste orsakerna till felaktigheterna eller avvikelserna.

4. Kontrollören ska bedöma om de icke korrigerade felaktigheterna, enskilt eller sammantagna med andra felaktigheter, påverkar de totala inrapporterade utsläppen eller annan relevant information och om denna påverkan leder till väsentliga felaktigheter.

Kontrollören ska bedöma om en icke-korrigerad avvikelse, enskilt eller sammantagen med andra avvikelser, påverkar de rapporterade uppgifterna och om detta leder till en väsentlig felaktighet.

5. Kontrollören ska betrakta felaktigheter eller avvikelser som, enskilt eller sammantagna med andra felaktigheter, ligger under väsentlighetsnivån enligt artikel 30 som väsentliga felaktigheter när så är motiverat med hänsyn till deras omfattning och art eller till de särskilda omständigheterna för deras förekomst.

Artikel 33

Slutsatser av verifiering av rapporten på företagsnivå

För att slutföra verifieringen av rapporten på företagsnivå ska kontrollören

a) bekräfta att all verifieringsverksamhet har utförts,

b) genomföra en slutlig analys av de aggregerade uppgifterna för att säkerställa att dessa inte innehåller några väsentliga felaktigheter,

c) verifiera att informationen i rapporten uppfyller kraven i förordning (EU) 2015/757 och direktiv 2003/87/EG,

d) före utarbetandet av verifieringsrapporten sammanställa den interna verifieringsdokumentationen och utkastet till rapport och överlämna dessa till den oberoende granskaren i enlighet med artikel 36,

e) utse en bemyndigad person för att bestyrka rapporten på grundval av den oberoende granskarens slutsatser och bevisningen i den interna kontrolldokumentationen, samt underrätta företaget om detta.

Artikel 34

Rekommendationer om förbättringar

1. Kontrollören ska meddela företaget rekommendationer om förbättringar i fråga om icke korrigerade felaktigheter och avvikelser som inte leder till väsentliga felaktigheter.

2. Kontrollören får lämna andra rekommendationer till förbättringar som den anser relevanta, mot bakgrund av resultaten av verifieringsverksamheten.

3. När rekommendationer meddelas företaget, ska kontrollören förhålla sig opartisk i förhållande till företaget, fartygen och övervaknings- och rapporteringssystemet. Kontrollören får inte äventyra sin opartiskhet genom att ge råd eller vidareutveckla delar av övervaknings- och rapporteringsprocessen i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

4. Under verifieringen efter det år då rekommendationer om förbättringar gjordes i verifieringsrapporten ska kontrollören verifiera om och hur företaget har genomfört rekommendationerna om förbättringar. Om företaget inte har genomfört dessa rekommendationer ska kontrollören bedöma om detta ökar eller kan öka risken för felaktigheter.

Artikel 35

Verifieringsrapport på företagsnivå

1. På grundval av den insamlade informationen ska kontrollören utfärda en verifieringsrapport om rapporten på företagsnivå som är föremål för verifiering, och översända den verifieringsrapporten till företaget.

2. Efter mottagandet av verifieringsrapporten enligt punkt 1 ska företaget lämna in verifieringsrapporten tillsammans med rapporten på företagsnivå till den ansvariga administrerande myndigheten. Rapporterna ska lämnas in med hjälp av automatiserade system och format för dataöverföring.

3. Verifieringsrapporten ska innehålla ett utlåtande som anger om rapporten på företagsnivå är verifierad såsom tillfredsställande eller otillfredsställande.

4. Vid tillämpning av punkt 3 ska rapporten på företagsnivå anses vara verifierad såsom tillfredsställande endast om den inte innehåller några väsentliga felaktigheter Rapporten på företagsnivå ska inte verifieras såsom tillfredsställande om den innehåller väsentliga felaktigheter som inte korrigerats före utfärdandet av verifieringsrapporten.

5. Verifieringsrapporten ska innehålla följande komponenter:

a) Företagets namn och unikt IMO-identifieringsnummer för företag och registrerad ägare.

b) En titel som tydligt visar att det rör sig om en verifieringsrapport.

c) Uppgift om vem som är kontrollör, med namn och tjänste-e-postadress till en kontaktperson.

d) Verifieringens syfte och omfattning.

e) En hänvisning till rapporten på företagsnivå och rapporteringsperioden som är föremål för verifiering.

f) Aggregerade utsläppsuppgifter på företagsnivå samt utsläppsdata som ska lämnas in i det format som anges i bilaga IX till kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1122 ([12]).

g) Hänvisning till de verifieringsstandarder som används.

h) En sammanfattning av kontrollörens förfaranden, inbegripet information om besök på plats och datumen för dem, och skälen till att ha genomfört virtuella besök på plats eller skälen till att ha avstått från dessa i enlighet med artikel 31.

i) Ett verifieringsutlåtande.

j) En beskrivning av icke korrigerade felaktigheter och avvikelser enligt vad som avses i artikel 32, inbegripet deras art och omfattning, om de har väsentlig inverkan eller inte, och de aspekter i rapporten på företagsnivå som de hänför sig, om tillämpligt.

k) En beskrivning av eventuella problem med avvikelser enligt definitionen i artikel 2.5 c som har framkommit under verifieringen.

l) Om tillämpligt, rekommendationer om förbättring.

m) Namnen på revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet, den oberoende granskaren och, i tillämpliga fall, revisorn för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet samt den tekniska expert som deltagit i verifieringen av rapporten på företagsnivå.

n) Datering av verifieringsrapporten och underskrift av en bemyndigad person på uppdrag av kontrollören, med namnförtydligande.

6. Kontrollören ska tillräckligt detaljerat beskriva felaktigheterna eller avvikelserna i verifieringsrapporten, däribland följande aspekter:

a) Felaktighetens eller avvikelsens storlek och art.

b) Varför felaktigheterna har väsentlig inverkan, eller inte.

c) Vilken aspekt av rapporten som felaktigheten gäller, eller vilka rättsliga krav som den bristande överensstämmelsen gäller.

Artikel 36

Oberoende granskning av rapporten på företagsnivå

1. Den oberoende granskaren ska granska den interna verifieringsdokumentationen och utkastet till verifieringsrapport för att verifiera att verifieringsprocessen överensstämmer med denna förordning och att vederbörlig professionell omsorg och vederbörligt professionellt omdöme har visats.

2. Den oberoende granskningen ska omfatta den fullständiga verifieringsprocess som beskrivs i artiklarna 24–35.

3. Efter det att rapporten har bestyrkts i enlighet med artikel 33 e, ska kontrollören föra in resultaten av den oberoende granskningen i den interna verifieringsdokumentationen.

KAPITEL III

KRAV FÖR KONTROLLÖRER

Artikel 37

Process för fortlöpande kompetens

1. Kontrollören ska införa, dokumentera, genomföra och upprätthålla en process för fortlöpande kompetens för att se till att all personal som sköter verifieringar är kompetent att utföra de uppgifter som tilldelas den.

([12]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1122 av den 12 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG vad gäller unionsregistrets funktion (EUT L 177, 2.7.2019, s. 3).

2. Vid tillämpningen av kompetensprocessen enligt punkt 1 ska kontrollören fastställa, dokumentera, genomföra och upprätthålla följande aspekter:

a) Allmänna kompetenskriterier för all personal som genomför verifieringsverksamhet.

b) Särskilda kompetenskriterier för varje funktion hos kontrollören som utför verifiering, i synnerhet för revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet, revisorn för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet, den oberoende granskaren och den tekniska experten.

c) En metod för att säkerställa fortlöpande kompetens och regelbunden utvärdering av arbetsutförandet hos all personal som genomför verifieringsverksamhet.

d) En process för löpande fortbildning av den personal som ägnar sig åt verifieringsverksamhet.

e) En process för att bedöma om kontrollörens ackreditering gäller för verifieringsuppdraget och om kontrollören har rätt kompetens samt den personal och de resurser som krävs för att utse en verifieringsgrupp och fullfölja verifieringsverksamheten inom den angivna tidsramen.

Vid utvärderingen av personalens kompetens enligt första stycket led c ska kontrollören bedöma denna kompetens mot de kompetenskriterier som avses i första stycket leden a och b.

Den process som avses i första stycket led e ska också omfatta en process för att bedöma om verifieringsgruppen har all kompetens och personal som krävs för att utföra verifieringsverksamheten för ett visst företag.

Kontrollören ska utveckla allmänna och särskilda kompetenskriterier som överensstämmer med de kriterier som anges i artikel 38.4 och artiklarna 39, 40 och 41.

3. Kontrollören ska regelbundet, och minst en gång om året, övervaka arbetsutförandet hos den personal som genomför verifieringsverksamhet för att kontrollera att kompetensen fortlöpande upprätthålls.

4. Kontrollören ska regelbundet granska den process för fortlöpande kompetens som avses i punkt 1, så att det säkerställs att

a) De kompetenskriterier som avses i punkt 2 första stycket led a och b har utarbetats i enlighet med kompetenskraven enligt denna förordning.

b) Alla aspekter som kan identifieras i samband med fastställandet av de allmänna och särskilda kompetenskriterierna enligt punkt 2 första stycket a och b beaktas.

c) Alla kraven i kompetensprocessen uppdateras och upprätthålls enligt vad som är lämpligt.

5. Kontrollören ska ha ett system för att registrera resultaten av den verksamhet som bedrivs inom ramen för den kompetensprocess som avses i punkt 1.

6. En tillräckligt kompetent utvärderare ska bedöma kompetensen och arbetsutförandet hos revisorer för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet.

Den kompetenta utvärderaren ska övervaka dessa revisorer under verifieringen av en utsläppsrapport eller en partiell utsläppsrapport på företagets anläggning, beroende på vad som är lämpligt, för att avgöra om de uppfyller kompetenskriterierna.

7. Om någon i personalen inte kan visa att han eller hon uppfyller de kompetenskriterier som krävs för en specifik uppgift som tilldelats den personen ska kontrollören identifiera och genomföra ytterligare utbildning eller låta personen arbeta under övervakning av en erfaren person. Kontrollören ska övervaka den personens arbete tills personen i fråga kan visa för kontrollören att den uppfyller kompetenskriterierna.

Artikel 38

Verifieringsgrupper

1. Inför varje enskilt verifieringsuppdrag ska kontrollören utse en verifieringsgrupp som kan utföra den verifiering som avses i artiklarna 4–36.

2. Verifieringsgruppen ska bestå av en revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och, i tillämpliga fall mot bakgrund av kontrollörens uppfattning om de aktuella uppgifternas komplexitet och dennes förmåga att göra den nödvändiga riskanalysen, ett lämpligt antal revisorer för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och tekniska experter.

3. För den oberoende granskningen av verifieringsverksamhet som rör ett enskilt verifieringsuppdrag ska kontrollören utse en oberoende granskare som inte får ingå i verifieringsgruppen.

4. Deltagarna i gruppen ska ha förstått sin roll i verifieringsprocessen och ska på ett fungerande sätt kunna kommunicera på det språk som krävs för att de ska kunna utföra sina verifieringsuppgifter och kunna granska den information som företaget tillhandahållit.

5. Om verifieringsgruppen består av en enda person ska den personen uppfylla alla kompetenskraven för en revisor för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och en revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet, samt uppfylla de krav som fastställs i punkt 4.

Artikel 39

Kompetenskrav för revisorer för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och för revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet

1. Revisorer för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet ska ha kompetens för att bedöma övervakningsplaner och verifiera utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå i enlighet med förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG och den här förordningen.

2. Därför ska revisorer för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet åtminstone ha följande kompetenser:

a) Kunskaper om förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG, denna förordning, genomförandeförordning (EU) 2016/1927, genomförandeförordning (EU) 2016/1928, annan relevant lagstiftning, standarder och tillämpliga riktlinjer, samt relevanta riktlinjer och relevant lagstiftning som utfärdats av den medlemsstat där kontrollören är etablerad eller av medlemsstaten för den administrerande myndigheten med ansvar för det företag för vilket kontrollören utför verifiering.

b) Kunskap om och erfarenhet av data- och informationsrevision, bland annat följande:

   i) Metoder för data- och informationsrevision, tillämpning av väsentlighetsnivån och bedömning av graden av felaktigheternas väsentlighet.

   ii) Analys av de inneboende riskerna och kontrollriskerna.

   iii) Urvalsmetoder för urval av uppgifter och granskning av kontrollverksamhet.

   iv) Bedömning av data- och informationssystem, it-system, datahanteringssystem, kontrollverksamhet, kontrollsystem samt förfaranden för kontrollverksamhet.

c) Förmåga att sköta verksamhet i samband med verifiering av en utsläppsrapport, en partiell utsläppsrapport eller en rapport på företagsnivå i enlighet med artiklarna 4–36.

3. Dessutom ska sektorsspecifik kunskap och erfarenhet av relevanta aspekter enligt bilaga I till denna förordning beaktas av kontrollörerna för bedömning av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå.

4. En revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet ska uppfylla kompetenskraven för revisorer för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och ska ha visat att han eller hon besitter nödvändig kompetens för att leda en verifieringsgrupp och ansvara för att utföra verifieringsverksamhet i enlighet med denna förordning.

Artikel 40

Kompetenskrav för oberoende granskare

1. Den oberoende granskaren ska ha lämplig befogenhet att granska utkastet till slutsatser om bedömningen av övervakningsplanen, utkastet till verifieringsrapport och intern kontrolldokumentation i enlighet med artiklarna 8, 23 och 36.

2. Den oberoende granskaren ska uppfylla de kompetenskrav som gäller för revisionsledare för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet som avses i artikel 39.4.

3. För att bedöma om den interna verifieringsdokumentationen är fullständig och om tillräckliga bevis har samlats in vid verifieringsverksamheten, ska den oberoende granskaren ha nödvändig kompetens för att

a) analysera den tillhandahållna informationen och bekräfta att den är fullständig och korrekt,

b) ifrågasätta utebliven eller motstridig information,

c) spåra uppgifter för att bedöma om den interna verifieringsdokumentationen är fullständig och ger tillräcklig information till stöd för utkastet till slutsatser om bedömningen av övervakningsplanen, utkastet till kontrollrapport och slutsatser som granskats vid den interna granskningen.

Artikel 41

Användning av tekniska experter

1. Vid verifieringsverksamheten får kontrollören använda sig av tekniska experter för att tillhandahålla specifik kunskap och expertis inom särskilda områden, för att bistå revisorn för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet när de utför sina verifieringar.

2. Om den oberoende granskaren inte har kompetens att bedöma en viss aspekt i granskningsprocessen ska kontrollören begära hjälp av en teknisk expert.

3. Den tekniska experten ska ha den kompetens och expertis som krävs för att ge effektivt stöd åt revisorn för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet och revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet eller, vid behov, den oberoende granskaren, inom det område för vilket en sådan experts kunskap och expertis begärs. Dessutom ska den tekniska experten ha tillräcklig kunskap på de områden som avses i artikel 39.

4. Den tekniska experten ska utföra specificerade uppgifter under ledning och fullt ansvar av den oberoende granskaren eller revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet i den verifieringsgrupp där den tekniska experten arbetar.

Artikel 42

Förfaranden vid verifiering

1. Kontrollörerna ska inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla enstaka eller flera förfaranden och processer för verifieringsverksamhet enligt beskrivningen i artiklarna 4–36.

2. Vid inrättande och genomförande av sådana förfaranden och processer ska kontrollören utföra verksamheten i enlighet med den harmoniserade standard enligt förordning (EG) nr 765/2008 som avser krav för organ som validerar och verifierar växthusgaser och som ska tillämpas vid ackreditering eller annan form av erkännande ([13]).

3. Kontrollörerna ska inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett kvalitetsledningssystem för att säkerställa samstämmighet i utveckling, genomförande, förbättring och utvärdering av förfaranden och processer i enlighet med den harmoniserade standard som avses i punkt 2.

Kvalitetsledningssystemet ska omfatta följande:

a) Policy och ansvarsområden.

b) Översyn av ledningssystemet.

c) Internrevisioner.

d) Korrigerande åtgärder.

([13]) ISO 14065:2020 om allmänna principer och krav för organ som validerar och verifierar miljöinformation.

e) Åtgärder för att hantera risker och möjligheter och vidta förebyggande åtgärder.

f) Kontroll vad gäller dokumenterad information.

4. Dessutom ska kontrollörerna inrätta följande förfaranden, processer och arrangemang i enlighet med den harmoniserade standard som avses i punkt 2:

a) En process och strategi för kommunikationen med företaget.

b) Lämpliga arrangemang för att säkerställa sekretesskydd av de uppgifter som inhämtats.

c) En process för att hantera överklaganden.

d) En process för att hantera klagomål, som innefattar en vägledande tidsplan, från företagen.

e) En process för utfärdande av en reviderad verifieringsrapport om ett fel i verifieringsrapporten, utsläppsrapporten, den partiella utsläppsrapporten eller rapporten på företagsnivå har identifierats efter det att kontrollören överlämnat verifieringsrapporten till företaget.

f) Ett förfarande eller en process för att utkontraktera verifieringsverksamhet till andra organisationer.

g) Ett förfarande eller en process för att säkerställa att kontrollören tar fullt ansvar för verifieringsverksamhet som utförs av kontraktsanställda.

h) Processer som säkerställer att det kvalitetsledningssystem som avses i punkt 3 fungerar väl, inbegripet följande:

i) Processer för översyn av ledningssystemet minst en gång per år men det får dock gå högst 15 månader mellan översynerna.

ii) Processer för att utföra internrevisioner minst en gång per år men det får dock gå högst 15 månader mellan internrevisionerna.

iii) Processer för att identifiera och hantera avvikelser i kontrollörens verksamhet och vidta korrigerande åtgärder för att åtgärda dessa avvikelser.

iv) Processer för att identifiera risker och möjligheter i kontrollörens verksamhet och vidta förebyggande åtgärder för att minska dessa risker.

v) Processer för kontroll vad gäller dokumenterad information.

Artikel 43

Intern verifieringsdokumentation

1. Kontrollören ska förbereda och sammanställa intern verifieringsdokumentation som åtminstone innehåller följande:

a) Resultatet av den genomförda verifieringen.

b) Verifieringsplanen, den strategiska analysen och riskanalysen.

c) Information som i tillräcklig grad stöder bedömningen av övervakningsplanen och utkastet till verifieringsrapport, inbegripet underlag till bedömningar av om felaktigheterna var väsentliga eller ej.

2. Den interna verifieringsdokumentationen ska avfattas på ett sådant sätt att den oberoende granskaren som avses i artiklarna 8, 23 och 36 och det nationella ackrediteringsorganet kan bedöma om verifieringen har utförts i enlighet med denna förordning.

3. Kontrollören ska på begäran ge den ansvariga administrerande myndigheten tillgång till den interna verifieringsdokumentationen och annan relevant information för att underlätta den ansvariga administrerande myndighetens utvärdering av verifieringen. Den ansvariga administrerande myndigheten får fastställa en tidsram inom vilken kontrollören ska ge tillgång till denna dokumentation.

Artikel 44

Dokumentation och kommunikation

1. Kontrollörer ska upprätta och hantera dokumentation för att kunna visa att denna förordning efterlevs, också i fråga om personalens kompetens och opartiskhet.

2. En kontrollör ska regelbundet göra information tillgänglig för företaget i enlighet med den harmoniserade standard som avses i artikel 42.2.

3. Kontrollörer ska säkerställa sekretesskydd av de uppgifter som inhämtats vid verifieringen i enlighet med den harmoniserade standard som avses i artikel 42.2.

Artikel 45

Opartiskhet och oberoende

1. En kontrollör ska vara oberoende av företaget och opartisk vid utförandet av sin verifieringsverksamhet.

För att säkerställa oberoende och opartiskhet får kontrollören eller någon del av samma juridiska person inte vara ett företag enligt definitionen i artikel 3 d i förordning (EU) 2015/757, ägare av ett sådant företag eller ägas av ett sådant företag, och kontrollören får inte heller ha förbindelser med företaget som skulle kunna påverka dennes oberoende och opartiskhet. Kontrollören ska också vara oberoende av organ som handlar med utsläppsrätter inom ramen för det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser som inrättats i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/87/EG.

2. Kontrollörerna ska vara organiserade på ett sådant sätt att deras objektivitet, oberoende och opartiskhet hålls intakt. För tillämpningen av denna förordning ska de relevanta krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 42.2 vara tillämpliga.

3. Kontrollörer får inte utföra verifieringsverksamhet för ett företag som utgör en oacceptabel risk för deras opartiskhet eller innebär att de hamnar i en intressekonflikt. Kontrollören får inte använda personal eller kontraktsanställda vid bedömningen av en övervakningsplan eller vid verifieringen av en utsläppsrapport, en partiell utsläppsrapport eller en rapport på företagsnivå där detta skulle innebära en faktisk eller potentiell intressekonflikt. Kontrollören ska också säkerställa att personal eller organisationer som deltar i verksamheten inte påverkar verifieringens sekretess, objektivitet, oberoende och opartiskhet. I detta syfte ska kontrollören övervaka riskerna för opartiskhet och vidta lämpliga åtgärder för att hantera dessa risker.

4. En oacceptabel risk för opartiskhet eller en intressekonflikt ska anses föreligga till exempel om kontrollören eller någon del av samma juridiska person tillhandahåller

a) konsulttjänster för att utveckla en del av den övervaknings- och rapporteringsprocess som beskrivs i övervakningsplanen, inbegripet utveckling av övervakningsmetoden, utarbetande av utsläppsrapporten, den partiella utsläppsrapporten eller rapporten på företagsnivå, och utarbetande av övervakningsplanen,

b) tekniskt stöd för att utveckla eller upprätthålla systemet för övervakning och rapportering av utsläpp eller annan relevant information i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

5. En intressekonflikt för kontrollören i dess förhållande till företaget ska särskilt anses ha uppstått i något av följande fall:

a) Om förhållandet mellan kontrollören och företaget bygger på gemensamt ägande, gemensam förvaltning, gemensam ledning eller personal, delade resurser, gemensamma finanser och gemensamma avtal eller marknadsföringsåtgärder.

b) Om företaget har tagit emot konsulttjänster som avses i punkt 4 a eller tekniskt stöd som avses i punkt 4 b från en konsult, ett organ för tekniskt stöd eller annan organisation som har förbindelser med kontrollören och detta äventyrar kontrollörens opartiskhet.

För tillämpning av första stycket led b ska kontrollörens opartiskhet anses vara äventyrad om förbindelserna mellan kontrollören och konsulten, organet för tekniskt stöd eller annan organisation bygger på gemensamt ägande, gemensam förvaltning, gemensam ledning eller personal, delade resurser, gemensamma finanser, gemensamma avtal eller marknadsföringsåtgärder och gemensam betalning av försäljningsprovision eller andra incitament för nya kunder.

6. Kontrollörer får inte utkontraktera den oberoende granskningen och utfärdandet av verifieringsrapporten.

7. Om kontrollörer utkontrakterar annan verifieringsverksamhet, ska de uppfylla de tillämpliga krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 42.2.

Dock ska inte kontrakt med individer om att utföra verifieringsverksamhet betraktas som utkontraktering av verifieringsverksamhet enligt första stycket, om kontrollören när denne ingår dessa kontrakt tar fullt ansvar för den verifieringsverksamhet som utförs av den kontraktsanställda personalen. När kontrollören ingår kontrakt med individer om att utföra verifieringsverksamhet, ska kontrollören kräva att dessa individer undertecknar ett skriftligt avtal om att de följer kontrollörens förfaranden och att det inte föreligger någon intressekonflikt vid utförandet av denna verifieringsverksamhet.

8. Kontrollörerna ska inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla en process för att garantera fortlöpande opartiskhet och oberoende för sig själva, för delarna av samma juridiska person, för andra organisationer enligt punkt 5 och för all personal och kontraktsanställda som deltar i verifieringen. Denna process ska omfatta en mekanism för att garantera kontrollörens opartiskhet och oberoende och ska uppfylla de relevanta krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 42.2.

9. Vid verifiering av samma företag som under föregående år ska kontrollören bedöma risken för opartiskhet och vidta åtgärder för att minska risken för opartiskhet.

10. Om revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet genomför årliga verifieringar av rapporter på företagsnivå under sex år i följd för ett visst företag, ska revisionsledaren för övervakning, rapportering och verifiering på sjöfartsområdet göra ett uppehåll på tre år i följd från arbetet med att verifiera rapporter på företagsnivå för det företaget. Perioden på högst sex år omfattar verifiering av rapporter på företagsnivå som utförs för företaget med start efter det att denna förordning har trätt i kraft.

KAPITEL IV

ACKREDITERING AV KONTROLLÖRER

Artikel 46

Ackreditering av kontrollörer

1. Om inga särskilda bestämmelser om ackreditering av kontrollörer föreskrivs i den här förordningen eller förordning (EU) 2015/757 ska de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008 gälla.

2. När det gäller minimikrav för ackreditering och krav för ackrediteringsorgan ska den harmoniserade standarden enligt förordning (EG) nr 765/2008 vad gäller allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse ([14]) gälla.

Artikel 47

Ackrediteringens omfattning

Kontrollörers ackreditering ska omfatta bedömning av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå.

([14]) ISO/IEC 17029:2019 om bedömning av överensstämmelse – Allmänna principer och krav för validerings- och verifieringsorgan, som avses i bilaga II till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/1835 av den 3 december 2020 om harmoniserade standarder för ackreditering och bedömning av överensstämmelse (EUT L 408, 4.12.2020, s. 6).

Artikel 48

Ackrediteringsprocessens mål

Under ackrediteringsförfarandet och den årliga tillsynen av ackrediterade kontrollörer, enligt artiklarna 50–55, ska de nationella ackrediteringsorganen bedöma huruvida kontrollören och den personal som utför verifieringsverksamheten

a) har kompetens för att bedöma övervakningsplaner och verifiera utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå i enlighet med denna förordning,

b) de facto bedömer övervakningsplaner och verifierar utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå i enlighet med denna förordning,

c) uppfyller de krav för kontrollörer som avses i artiklarna 37–45, inbegripet bestämmelser om opartiskhet och oberoende.

Artikel 49

Ansökningar om ackreditering

1. Ansökningar om ackreditering ska innehålla den information som krävs på grundval av den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

2. Innan den bedömning som avses i artikel 50 inleds ska dessutom den kontrollör som ansöker om ackreditering (*sökanden*) förse det nationella ackrediteringsorganet med information om följande aspekter:

a) De förfaranden och processer som avses i artikel 42.1 och det kvalitetsledningssystem som avses i artikel 42.3.

b) De kompetenskriterier som avses i artikel 37.2 a och b, resultaten av den fortlöpande kompetensprocess som avses i den artikeln samt annan relevant dokumentation om kompetensen hos all personal som arbetar med sådan verifieringsverksamhet som avses i artiklarna 39 och 40.

c) Processen för att garantera upprätthållande av fortlöpande opartiskhet och oberoende enligt vad som avses i artikel 45.8, inbegripet relevant dokumentation över den sökandes och dennes personals opartiskhet och oberoende.

d) Tekniska experter och nyckelpersonal som deltar i bedömningen av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå.

e) Förfarandena och processerna för att säkerställa lämplig verifiering, bland annat sådana som rör den interna verifieringsdokumentationen enligt artikel 43.

f) Relevant dokumentation enligt vad som avses i artikel 44.

g) Alla övriga uppgifter som begärs av det nationella ackrediteringsorganet.

Artikel 50

Bedömning

1. I fråga om den bedömning som avses i artikel 48 ska den bedömargrupp som har utsetts i enlighet med artikel 57 minst göra följande:

a) Granska alla relevanta handlingar och all relevant dokumentation som lämnats av sökanden enligt artikel 49.

b) Besöka sökanden på plats för att granska ett representativt urval ur den interna verifikationsdokumentationen och bedöma genomförandet av sökandens kvalitetsledningssystem och de förfaranden och processer för verifiering som avses i artikel 42.

c) Bevittna arbetsutförandet och kompetensen hos ett representativt antal av sökandens personal som deltar i bedömning av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter och rapporter på företagsnivå för att säkerställa att de arbetar i enlighet med denna förordning.

2. Bedömargruppen ska utföra den verksamhet som avses i punkt 1 i enlighet med kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

3. Bedömargruppen ska, i enlighet med kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2, rapportera in sina resultat och alla eventuella konstaterade avvikelser till sökanden och begära ett svar.

4. Sökanden ska vidta korrigerade åtgärder för att avhjälpa alla rapporterade avvikelser enligt punkt 3 och lämna ett svar som visar vilka åtgärder som vidtagits, eller som kommer att vidtas inom den tidsram som fastställts av det nationella ackrediteringsorganet, för att avhjälpa dem.

5. Det nationella ackrediteringsorganet ska granska det svar som sökanden lämnar i enlighet med punkt 4.

6. Om det nationella ackrediteringsorganet anser att sökandens svar eller de åtgärder som vidtas är otillräckliga eller icke ändamålsenliga ska det begära att sökanden lämnar ytterligare information eller vidtar ytterligare åtgärder.

7. Dessutom kan det nationella ackrediteringsorganet begära bevisning för, eller genomföra en uppföljande bedömning för att utvärdera, det faktiska genomförandet av de korrigerande åtgärderna.

Artikel 51

Beslut om ackreditering och ackrediteringsbevis

1. När beslut om beviljande, förlängning eller förnyelse av en sökandes ackreditering förbereds och sedan fattas, ska det nationella ackrediteringsorganet beakta kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

2. Om det nationella ackrediteringsorganet har beslutat att bevilja eller förnya en sökandes ackreditering, ska det utfärda ett ackrediteringsintyg som visar detta. Ackrediteringsintyget ska beviljas för all verifieringsverksamhet i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

3. Ackrediteringsbeviset ska innehålla minst den information som krävs på grundval av den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

4. Ackrediteringsbeviset ska gälla för en period på högst fem år efter den dag då det nationella ackrediteringsorganet utfärdade beviset.

Artikel 52

Årlig tillsyn

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska genomföra en årlig tillsyn av varje kontrollör som det har utfärdat ett ackrediteringsbevis till. Tillsynen ska omfatta minst följande:

a) Ett besök på plats enligt artikel 50.1 b.

b) Bevittnande av arbetsutförandet och kompetensen hos ett representativt urval av kontrollörens personal enligt artikel 50.1 c.

2. Det nationella ackrediteringsorganet ska genomföra den första tillsynen av en kontrollör enligt punkt 1 inom tolv månader efter den dag då ackrediteringsbeviset utfärdades.

3. Tillsynsplaneringen ska, i enlighet med kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2, ge det nationella ackrediteringsorganet möjlighet att bedöma kontrollörens verksamhet som omfattas av ackrediteringsintyget, och den personal som deltar i verifieringsverksamheten baserat på representativa urval.

4. Det nationella ackrediteringsorganet ska, på grundval av tillsynsresultaten, fatta beslut om fortsatt ackreditering.

5. Om en kontrollör utför verifiering för ett företag som hör till den administrerande myndigheten för ett rederi i en annan medlemsstat än medlemsstaten för det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören, får det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören begära att det nationella ackrediteringsorganet i den andra medlemsstaten utför övervakning för dess räkning och under dess ansvar.

Artikel 53

Förnyad bedömning

1. Innan ett ackrediteringsintyg som det nationella ackrediteringsorganet utfärdat har gått ut ska ackrediteringsorganet göra en förnyad bedömning av kontrollören i fråga för att avgöra om intygets giltighetstid kan förlängas.

2. Planeringen av den förnyade bedömningen ska säkerställa att det nationella ackrediteringsorganet bedömer ett representativt urval av kontrollörens verksamheter som omfattas av intyget.

3. Vid planeringen och genomförandet av den förnyade bedömningen ska det nationella ackrediteringsorganet uppfylla kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

Artikel 54

Extraordinär bedömning

1. Det nationella ackrediteringsorganet får när som helst genomföra en extraordinär bedömning av kontrollören för att säkerställa att denne fortsatt uppfyller kraven i denna förordning.

2. För att det nationella ackrediteringsorganet ska kunna bedöma behovet av en extraordinär bedömning, ska kontrollören genast informera organet om alla väsentliga förändringar i fråga om status och verksamhet som är relevanta för ackrediteringen.

Dessa väsentliga förändringar ska innefatta förändringar som nämns i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

Artikel 55

Administrativa åtgärder

1. Det nationella ackrediteringsorganet får tillfälligt upphäva eller återkalla ackrediteringen av en kontrollör om kontrollören inte uppfyller kraven i denna förordning.

2. Det nationella ackrediteringsorganet ska tillfälligt upphäva eller återkalla ackrediteringen av en kontrollör om kontrollören så begär.

3. Det nationella ackrediteringsorganet ska, i enlighet med den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2 inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett förfarande för tillfälligt upphävande och återkallande av ackreditering.

4. Det nationella ackrediteringsorganet ska tillfälligt upphäva kontrollörens ackreditering om kontrollören

a) har gjort sig skyldig till en allvarlig överträdelse av denna förordning,

b) har konsekvent och vid upprepade tillfällen underlåtit att uppfylla kraven i denna förordning,

c) har överträtt andra specifika villkor som fastställts av det nationella ackrediteringsorganet.

5. Det nationella ackrediteringsorganet ska återkalla kontrollörens ackreditering om följande inträffar:

a) Kontrollören har underlåtit att åtgärda orsakerna till ett beslut om att tillfälligt upphäva ackrediteringsbeviset.

b) En medlem av kontrollörens högsta ledning eller av kontrollörens personal som deltar i verifieringsverksamhet enligt denna förordning har dömts för bedrägeri.

c) Kontrollören har avsiktligt lämnat oriktiga uppgifter eller avsiktligt undanhållit information.

6. Ett nationellt ackrediteringsorgans beslut att tillfälligt upphäva eller återkalla en ackreditering i enlighet med punkterna 1, 4 och 5 ska kunna överklagas i enlighet med de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna i artikel 5.5 i förordning (EG) nr 765/2008.

7. Ett nationellt ackrediteringsorgans beslut om att tillfälligt upphäva eller återkalla en ackreditering ska börja gälla när kontrollören underrättas om detta. Det nationella ackrediteringsorganet ska beakta effekterna på verksamhet som genomförts före dessa beslut mot bakgrund av den bristande efterlevnadens art.

8. Det nationella ackrediteringsorganet ska direkt avsluta ett tillfälligt upphävande av ett ackrediteringsbevis, när det har fått tillräcklig information och drar slutsatsen att kontrollören uppfyller kraven i denna förordning.

KAPITEL V

KRAV FÖR NATIONELLA ACKREDITERINGSORGAN

Artikel 56

Krav för nationella ackrediteringsorgan

1. Om inga särskilda bestämmelser om krav för nationella ackrediteringsorgan föreskrivs i den här förordningen eller förordning (EU) 2015/757 ska de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008 gälla.

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska nationella ackrediteringsorgan som har utsetts i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) 765/2008 utföra sina uppgifter enligt kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

Artikel 57

Bedömargrupp

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska utse en bedömargrupp för varje bedömning som utförs enligt kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2.

2. Bedömargruppen ska bestå av en bedömningsledare med ansvar för genomförandet av en bedömning i enlighet med denna förordning och, när så krävs, ett lämpligt antal bedömare eller tekniska experter med relevant kunskap och erfarenhet för ett visst ackrediteringsområde.

3. I bedömargruppen ska ingå åtminstone en person med följande kvalifikationer:

a) Tillräcklig kunskap om förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG, den här förordningen och annan relevant lagstiftning enligt artikel 39.2 a.

b) Kompetens och kunskap som krävs för att bedöma verifieringsverksamhet som avses i artiklarna 4–36 och tillräckliga kunskaper om olika fartygstypers egenskaper och om övervakning och rapportering av koldioxidutsläpp, bränsleförbrukning och annan relevant information enligt förordning (EU) 2015/757.

Artikel 58

Kompetenskrav för bedömare

1. Bedömare ska ha kompetens för att utföra den verksamhet som avses i artiklarna 50–55. Bedömaren ska därför

a) uppfylla kraven enligt den harmoniserade standard som avses i artikel 46.2,

b) ha tillräcklig kunskap om granskning av data och annan information enligt vad som avses i artikel 39.2 b, erhållen genom utbildning eller stöd av en person med kunskap och erfarenhet av granskning av denna typ av data och information,

c) ha tillräcklig kunskap om relevant lagstiftning och tillämpliga riktlinjer som avses i artikel 39.2 a.

2. Utöver de kompetenskrav som anges i punkt 1 ska bedömningsledare kunna uppvisa kompetens för att leda ett bedömargrupp och ansvara för att genomföra en bedömning i enlighet med denna förordning.

3. Utöver de kompetenskrav som anges i punkt 1 ska interna granskare och personer som beslutar om beviljande, förlängning eller förnyelse av en ackreditering ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna utvärdera ackrediteringen.

Artikel 59

Tekniska experter

1. Det nationella ackrediteringsorganet får ta med tekniska experter i bedömargruppen för att kunna tillhandahålla sådan specifik kunskap och expertis inom ett särskilt område som bedömningsledaren eller bedömaren behöver.

2. Den tekniska experten ska ha den kompetens som krävs för att ge effektivt stöd åt bedömningsledaren och bedömaren inom det område där en sådan experts kunskap och expertis begärs. Dessutom ska den tekniska experten

a) ha tillräcklig kunskap om relevant lagstiftning och tillämpliga riktlinjer som avses i artikel 39.2 a,

b) ha tillräcklig insikt i verifieringsverksamhet.

3. Tekniska experter ska genomföra specificerade uppgifter under ledning och fullt ansvar av bedömningsledaren i den berörda bedömargruppen.

Artikel 60

Klagomål

Om det nationella ackrediteringsorganet har mottagit ett klagomål rörande kontrollören från den administrerande myndigheten för ett rederi, företaget, den berörda flaggstaten för fartyg som för en medlemsstats flagg, eller andra berörda parter, ska det nationella ackrediteringsorganet inom rimlig tid, dock senast tre månader efter mottagandet,

a) besluta om klagomålets giltighet,

b) säkerställa att den berörda kontrollören ges tillfälle att lämna in sina kommentarer,

c) vidta lämpliga åtgärder för att bemöta klagomålet,

d) registrera klagomålet och de åtgärder som vidtagits,

e) lämna ett svar till den klagande.

Artikel 61

Referentbedömning

1. Om nationella ackrediteringsorgan är föremål för regelbunden referentbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 765/2008 ska det organ som erkänts i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 tillämpa lämpliga kriterier för referentbedömning och en effektiv och oberoende referentbedömningsprocess för att bedöma om

a) det nationella ackrediteringsorganet som är föremål för referentbedömning har genomfört ackrediteringsverksamheten enligt artiklarna 46–55,

b) om det nationella ackrediteringsorganet som är föremål för referentbedömning uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 56–63.

Kriterierna för referentbedömning ska omfatta kompetenskrav för de personer och grupper som utför referentbedömning, vilka är specifika för förordning (EU) 2015/757 och systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser som fastställs i direktiv 2003/87/EG.

2. Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska offentliggöra resultatet av referentbedömningen av det nationella ackrediteringsorganet som avses i punkt 1, och meddela det till kommissionen, de nationella myndigheter som ansvarar för nationella ackrediteringsorgan i medlemsstaterna och de administrerande myndigheterna för ett rederi eller den kontaktpunkt som avses i artikel 64 i den här förordningen.

3. Trots vad som sägs i artikel 10 i förordning (EG) nr 765/2008 ska ett nationellt ackrediteringsorgan, om det har klarat av en referentbedömning som genomförts av ett organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 före den här förordningens ikraftträdande, undantas från kravet på att genomgå en ny referentbedömning efter den här förordningens ikraftträdande, om det kan visa att det efterlever kraven i den här förordningen.

För detta ändamål ska det berörda nationella ackrediteringsorganet lämna in en ansökan och relevant bevisning till det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008.

Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska besluta om villkoren för att bevilja ett undantag är uppfyllda.

Undantaget ska gälla under en period på högst tre år från dagen för anmälan av beslutet till det nationella ackrediteringsorganet.

Artikel 62

Ömsesidigt erkännande av kontrollörer

Trots vad som sägs i artikel 11.2 i förordning (EG) nr 765/2008 ska medlemsstaterna, i fall där ett nationellt ackrediteringsorgan inte har genomgått en fullständig referentbedömning, godta ackrediteringsbevisen för kontrollörer som är ackrediterade av det nationella ackrediteringsorganet under förutsättning att det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 har inlett en referentbedömning av det nationella ackrediteringsorganet och inte har konstaterat att organet brister i efterlevnad av den här förordningen.

Artikel 63

Övervakning av tjänster

Om en medlemsstat under en inspektion som utförts i enlighet med artikel 31.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG ([15]) har fastställt att en kontrollör inte följer denna förordning, ska den administrerande myndigheten för ett rederi eller det nationella ackrediteringsorganet i den medlemsstaten informera det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören.

Det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören ska behandla denna information som ett klagomål i den betydelse som avses i artikel 60 och ska vidta lämpliga åtgärder, och lämna ett svar till den administrerande myndigheten för ett rederi eller det nationella ackrediteringsorganet i enlighet med artikel 67.2 andra stycket.

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

KAPITEL VI

INFORMATIONSUTBYTE

Artikel 64

Informationsutbyte och kontaktpunkter

1. Medlemsstaten ska inrätta ett effektivt utbyte av lämplig information och ett effektivt samarbete mellan sitt nationella ackrediteringsorgan och den administrerande myndigheten för ett rederi.

2. Om fler än en myndighet utsetts i en medlemsstat enligt artikel 18 i direktiv 2003/87/EG ska medlemsstaten utse en av dessa myndigheter som ansvarig kontaktpunkt för informationsutbytet, samordningen av samarbetet enligt punkt 1 och den verksamhet som avses i artiklarna 64–71.

Artikel 65

Arbetsprogram för ackreditering och verksamhetsberättelse

1. Senast den 31 december varje år ska det nationella ackrediteringsorganet förse den administrerande myndigheten för ett rederi i varje medlemsstat med ett arbetsprogram för ackreditering, med en förteckning över kontrollörer som ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet. Arbetsprogrammet för ackreditering ska innehålla följande uppgifter för varje kontrollör:

a) Information om verksamhet som det nationella ackrediteringsorganet har planerat för kontrollören, inbegripet övervakning och förnyade bedömningar.

b) Datum för planerade bevittningar som ska utföras av det nationella ackrediteringsorganet för att bedöma kontrollören.

c) Information om huruvida det nationella ackrediteringsorganet har begärt att det nationella ackrediteringsorganet i en annan medlemsstat utför övervakning enligt artikel 52.5.

Om den information som avses i första stycket ändras ska det nationella ackrediteringsorganet lämna in ett uppdaterat arbetsprogram till den administrerande myndigheten för ett rederi senast den 31 januari varje år.

2. När arbetsprogrammet för ackreditering har lämnats in i enlighet med punkt 1 ska den administrerande myndigheten för ett rederi inkomma med alla eventuella relevanta uppgifter till det nationella ackrediteringsorganet, inbegripet tillämpliga nationella lagar och riktlinjer.

3. Senast den 1 juni varje år ska det nationella ackrediteringsorganet förse den administrerande myndigheten för ett rederi med en verksamhetsberättelse. Verksamhetsberättelsen ska innehålla följande uppgifter för varje kontrollör som har ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet:

a) Ackrediteringsuppgifter för kontrollörer som nyligen ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet.

b) Sammanfattning av resultaten från övervakning och förnyade bedömningar som utförts av det nationella ackrediteringsorganet.

c) Sammanfattning av resultaten av extraordinära bedömningar som utförts, inbegripet skälen för att genomföra sådana bedömningar.

d) Eventuella klagomål på kontrollören som lämnats in sedan den senaste verksamhetsberättelsen och de åtgärder som vidtagits av det nationella ackrediteringsorganet.

e) Uppgifter om åtgärder som vidtagits av det nationella ackrediteringsorganet som svar på information som delas av den administrerande myndigheten för ett rederi.

Artikel 66

Informationsutbyte om administrativa åtgärder

Om det nationella ackrediteringsorganet har infört administrativa åtgärder för kontrollören enligt artikel 55 eller om ett tillfälligt upphävande av ackrediteringen har avslutats, eller om ett beslut om överklagande har upphävt ett nationellt ackrediteringsorgans beslut om att införa administrativa åtgärder enligt artikel 55, ska det nationella ackrediteringsorganet underrätta den administrerande myndigheten för ett rederi och det nationella ackrediteringsorganet i varje medlemsstat.

Artikel 67

Information från den administrerande myndigheten för ett rederi

1. Den ansvariga administrerande myndigheten ska årligen till det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat den kontrollör som utför verifiering för ett företag under dess ansvar lämna minst följande information:

a) Relevanta resultat från kontroll av utsläppsrapporten, partiella utsläppsrapporter, rapporter på företagsnivå och verifieringsrapporterna, särskilt eventuella problem med rapporterade uppgifter som inte uppfyllde kraven i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG, genomförandeförordning (EU) 2016/1927, genomförandeförordning (EU) 2016/1928 eller den här förordningen.

b) Resultat från inspektion av företaget, om dessa resultat är relevanta för det nationella ackrediteringsorganet när det gäller kontrollörens ackreditering och övervakning, eller om dessa resultat innefattar ett konstaterat problem med uppgifter som inte uppfyller kraven i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG, genomförandeförordning (EU) 2016/1927, genomförandeförordning (EU) 2016/1928 eller den här förordningen.

c) Resultat från utvärderingen av den interna verifieringsdokumentationen hos denna kontrollör, om den administrerande myndigheten för ett rederi har utvärderat den interna verifieringsdokumentationen i enlighet med artikel 43.3.

d) Klagomål som den administrerande myndigheten för ett rederi har mottagit gällande kontrollören.

2. Om den information som avses i punkt 1 ger bevis på att den administrerande myndigheten för ett rederi har konstaterat problem i de rapporterade uppgifterna som inte uppfyllde kraven i förordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EG, genomförandeförordning (EU) 2016/1927, genomförandeförordning (EU) 2016/1928 eller den här förordningen, ska det nationella ackrediteringsorganet behandla överlämnandet av denna information som ett klagomål från den administrerande myndigheten för ett rederi gällande den kontrollören, i den mening som avses i artikel 60.

Det nationella ackrediteringsorganet ska vidta lämpliga åtgärder för att bemöta dessa uppgifter och lämna ett svar till den administrerande myndigheten för ett rederi inom en rimlig tidsperiod, dock senast tre månader efter det att klagomålet inkommit. I svaret till den administrerande myndigheten för ett rederi ska det nationella ackrediteringsorganet informera om de åtgärder som det vidtagit och, i tillämpliga fall, de administrativa åtgärder som införts beträffande kontrollören.

Artikel 68

Informationsutbyte om övervakning

1. Om det nationella ackrediteringsorganet i medlemsstaten med ansvar för ett företag för vilket en kontrollör utför verifiering har ombetts att utföra övervakning i enlighet med artikel 52.5 ska det nationella ackrediteringsorganet rapportera sina resultat till det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören, om inte annat överenskommits mellan de båda nationella ackrediteringsorganen.

2. Det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören ska beakta de resultat som avses i punkt 1 vid bedömning av om kontrollören uppfyller kraven i denna förordning.

3. Om de resultat som avses i punkt 1 ger bevis för att kontrollören inte efterlever denna förordning ska det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören vidta lämpliga åtgärder enligt denna förordning och dessutom underrätta det nationella ackrediteringsorgan som har utfört övervakningen om följande:

a) Vilka åtgärder som vidtagits av det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören.

b) Om tillämpligt, hur kontrollören har åtgärdat resultaten.

c) Om tillämpligt, vilka administrativa åtgärder som har införts för kontrollören.

Artikel 69

Informationsutbyte med den medlemsstat där kontrollören är etablerad

Om en kontrollör har beviljats ackreditering av ett nationellt ackrediteringsorgan i en annan medlemsstat än den medlemsstat där kontrollören är etablerad, ska det arbetsprogram för ackreditering och den verksamhetsberättelse som avses i artikel 65 också lämnas till den administrerande myndigheten för ett rederi i den medlemsstat där kontrollören är etablerad.

Artikel 70

Databaser över ackrediterade kontrollörer

1. De nationella ackrediteringsorganen ska inrätta och förvalta en databas som ska vara offentligt tillgänglig och innehålla följande information:

a) Namnuppgift om, ackrediteringsnummer och tjänsteadress till varje kontrollör som ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet.

b) Datum för beviljande av ackreditering och utgångsdatum.

c) Information om administrativa åtgärder som införts med avseende på kontrollören.

2. Varje förändring av kontrollörers status ska meddelas kommissionen med användning av en standardiserad mall.

3. Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska underlätta och harmonisera tillgång till de nationella databaserna i syfte att främja ändamålsenlig och kostnadseffektiv kommunikation mellan nationella ackrediteringsorgan, kontrollörer, företag och administrerande myndigheter för ett rederi. Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 får slå ihop dessa databaser till en gemensam centraliserad databas.

Artikel 71

Anmälan från kontrollörer

1. För att det nationella ackrediteringsorganet ska kunna utarbeta ett arbetsprogram för ackreditering och en verksamhetsberättelse enligt artikel 65, ska varje kontrollör senast den 15 november varje år lämna in följande information till det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören:

a) Planerad tid och plats för de verifieringsuppdrag som kontrollören ska utföra.

b) Tjänsteadress och kontaktuppgifter för de företag vars övervakningsplaner, utsläppsrapporter, partiella utsläppsrapporter eller rapporter på företagsnivå som är föremål för verifiering av kontrollören.

c) Namn på medlemmarna i verifieringsgruppen.

2. Om förändringar sker i fråga om den information som avses i punkt 1 ska kontrollören anmäla dessa till ackrediteringsorganet inom en tidsfrist som har överenskommits med detta nationella ackrediteringsorgan.

KAPITEL VII

ADMINISTRERANDE MYNDIGHETERS GODKÄNNANDE AV ÖVERVAKNINGSPLANER

AVSNITT 1

Godkännande av övervakningsplaner

Artikel 72

Allmänna regler för ansvariga administrerande myndigheters godkännande av övervakningsplaner

Vid godkännande av övervakningsplaner i enlighet med artikel 6.8 i förordning (EU) 2015/757 ska varje ansvarig administrerande myndighet vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att övervakningsplanerna uppfyller kraven i artikel 6 i den förordningen och i bilagorna I och II till samma förordning, med vederbörlig hänsyn till kontrollörens slutsatser om bedömningen av övervakningsplanerna.

Artikel 73

Information som företagen ska lämna till de ansvariga administrerande myndigheterna

Företaget ska förse den ansvariga administrerande myndigheten med kontrollörens slutsatser av bedömningen av övervakningsplanen och all eventuell ytterligare information som den administrerande myndigheten behöver för att genomföra förfarandena för godkännande.

Artikel 74

Godkännandeprocess

1. Den ansvariga administrerande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål underrätta företaget om godkännandet av övervakningsplanen, med hjälp av automatiserade system och format för dataöverföring.

2. Om den ansvariga administrerande myndigheten inte godkänner övervakningsplanen ska den utan onödigt dröjsmål informera företaget om detta och förklara skälen till att planen inte godkänts, så att företaget kan revidera sin övervakningsplan.

Det berörda företaget ska revidera sin övervakningsplan i enlighet med detta. Företaget ska lämna in den reviderade övervakningsplanen för en ny bedömning av kontrollören, tillsammans med skälen till att den ansvariga administrerande myndigheten inte godkänt den. När kontrollören har bedömt att den reviderade övervakningsplanen och funnit att den uppfyller kraven i artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) 2015/757 ska företaget lämna in den på nytt för godkännande till den ansvariga administrerande myndigheten.

AVSNITT 2

Godkännande av ändringar av övervakningsplaner

Artikel 75

Allmänna regler för ansvariga administrerande myndigheters godkännande av ändringar av övervakningsplaner

1. Företaget ska utan onödigt dröjsmål lämna in sin ändrade övervakningsplan till den ansvariga administrerande myndigheten så snart det har mottagit ett meddelande från kontrollören om att övervakningsplanen överensstämmer med kraven eller, när det gäller ändringar av övervakningsplanen enligt artikel 7.2 a, i förordning (EU) 2015/757, så snart det har underrättat kontrollörerna i enlighet med artikel 7.3 i den förordningen.

2. Vid godkännande av ändringar av övervakningsplaner i enlighet med artikel 7.5 i förordning (EU) 2015/757 ska varje ansvarig administrerande myndighet vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de ändrade övervakningsplanerna uppfyller kraven i artikel 6 i den förordningen och i bilagorna I och II till samma förordning, med vederbörlig hänsyn till kontrollörens slutsatser om bedömningen av övervakningsplanerna.

Artikel 76

Information som företagen ska lämna till de ansvariga administrerande myndigheterna

1. Företaget ska förse den ansvariga administrerande myndigheten med slutsatserna av bedömningen av den ändrade övervakningsplanen och all eventuell ytterligare information som den administrerande myndigheten behöver för att genomföra förfarandena för godkännande.

2. När det gäller ändringar i enlighet med artikel 7.2 a i förordning (EU) 2015/757 ska företaget till den ansvariga administrerande myndigheten lämna in bevis på företagsbytet samt uppgift om huruvida övervakningsplanen hade godkänts av den ansvariga administrerande myndigheten före företagsbytet, med styrkande underlag om den administrerande myndigheten inte är densamma.

Artikel 77

Godkännandeprocess

1. Den ansvariga administrerande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål underrätta företaget om godkännandet av den ändrade övervakningsplanen, med hjälp av automatiserade system och format för dataöverföring.

2. Om den ansvariga administrerande myndigheten inte godkänner övervakningsplanen ska den utan onödigt dröjsmål informera företaget om detta och förklara skälen till att planen inte godkänts, så att företaget kan revidera sin övervakningsplan.

Det berörda företaget ska revidera sin övervakningsplan i enlighet med detta. Företaget ska lämna in den reviderade övervakningsplanen för en ny bedömning av kontrollören, tillsammans med skälen till att den ansvariga administrerande myndigheten inte godkänt den. När den reviderade övervakningsplanen har bedömts uppfylla kraven i artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) 2015/757 ska företaget lämna in den på nytt för godkännande till den ansvariga administrerande myndigheten.

Artikel 78

Genomförande och dokumentation av ändringar

1. Innan företaget får godkännande av den ändrade övervakningsplanen av den ansvariga administrerande myndigheten i enlighet med artikel 77 får det utföra övervakning och rapportering i enlighet med den ändrade övervakningsplanen, om övervakning i enlighet med den ursprungliga övervakningsplanen skulle leda till ofullständiga uppgifter om utsläpp.

Vid tveksamhet ska företaget parallellt använda både den ändrade och den ursprungliga övervakningsplanen för att utföra all övervakning och rapportering i enlighet med båda planerna, och det ska dokumentera båda övervakningsresultaten.

2. Efter att ha fått godkännande i enlighet med artikel 77 ska företaget endast använda de uppgifter som har samlats in i enlighet med den ändrade övervakningsplanen, och utföra all övervakning och rapportering endast med användning av den ändrade övervakningsplanen från och med det datum då den versionen av övervakningsplanen är tillämplig.

3. Företaget ska dokumentera alla ändringar av övervakningsplanen. För varje ändring ska dokumentationen innehålla följande:

a) En tydlig beskrivning av ändringen.

b) Skälen till ändringen.

c) Om tillämpligt, kontrollörens slutsatser om bedömningen av den ändrade övervakningsplanen

d) Datum för inlämning av den ändrade övervakningsplanen till den ansvariga administrerande myndigheten.

e) Startdatum för tillämpning av den ändrade övervakningsplanen i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Artikel 79

Upphävande

1. Delegerad förordning (EU) 2016/2072 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2024.

2. Hänvisningar till delegerad förordning (EU) 2016/2072 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 80

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 oktober 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

KUNSKAP OCH ERFARENHET INOM SEKTORN FÖR SJÖFART SOM AVSES I ARTIKEL 39.3

Vid tillämpning av artikel 39.3 ska kunskap och erfarenhet på följande områden beaktas:

a) Kännedom om de relevanta reglerna inom ramen för Marpol- och Solas-konventionerna, t.ex. reglerna om energieffektivitet för fartyg ([1]), den tekniska koden för NOx ([2]), regeln om svaveloxider ([3]), regeln om kvalitet på eldningsolja ([4]), intaktstabilitetskoden 2008 och relevanta riktlinjer (t.ex. riktlinjer för utvecklingen av energieffektivitetsplanen för fartyg [SEEMP] ([5])).

b) Möjliga synergier mellan övervakning och rapportering enligt förordning (EU) 2015/757 och befintliga maritima förvaltningssystem (däribland ISM-koden) och andra relevanta sektorspecifika riktlinjer (t.ex. riktlinjer för utvecklingen av energieffektivitetsplanen för fartyg [SEEMP]).

c) Utsläppskällor ombord på fartyget.

d) Dokumentering av resor och förfaranden som säkerställer att förteckningen över resor och förteckningen över fartyg (som lämnats in av företaget) är fullständiga och korrekta.

e) Tillförlitliga externa källor (bland annat fartygsspårningsuppgifter) som kan användas för dubbelkontroll av information mot uppgifter från fartyg.

f) Beräkningsmetoder för bränsleförbrukning, så som de tillämpas av fartyg i praktiken.

g) Tillämpning av osäkerhetsnivåer i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och relevant vägledning.

h) Tillämpning av emissionsfaktorer för alla bränslen och utsläppskällor som används ombord på fartyget, och för alla växthusgasutsläpp som omfattas av förordning (EU) 2015/757.

i) Kunskap om de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 14.1 i direktiv 2003/87/EG, särskilt när det redovisning av utsläpp från biodrivmedel, utsläpp från en blandning av utsläppsfria källor och källor som inte är utsläppsfria, och utsläpp från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen.

j) Kännedom om certifiering av drivmedel i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([6]).

k) Bränslehantering, bränslerening, tanksystem.

l) Fartygsunderhåll/kvalitetskontroll av mätarutrustning.

m) Bunkringshandlingar, inbegripet leveranssedlar för bunkerbränsle.

n) Driftsloggar, rese- och hamnsammandrag, fartygsloggböcker.

o) Kommersiell dokumentation, såsom befraktningsavtal, konossement.

p) Gällande föreskrivna krav.

q) Drift av fartygets bunkringssystem.

r) Fartygens fastställande av bränsledensiteten i praktiken.

s) Dataflödesprocesser och dataflödesaktiviteter för beräkning av den transporterade lasten (i volym eller massa), enligt vad gom gäller för fartygstyper och verksamheter som omfattas av förordning (EU) 2015/757.

t) Begreppet dödvikt enligt vad som gäller för fartygstyper och verksamheter som omfattas av förordning (EU) 2015/757 i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2016/1928.

([1]) Regel 22, bilaga VI till Marpol-konventionen.
([2]) Ändrad teknisk kod om begränsning av utsläpp av kväveoxider från dieselmotorer till sjöss (resolution MEPC.176(58), ändrad genom resolution MEPC.177(58)).
([3]) Regel 14, bilaga VI till Marpol-konventionen.
([4]) Regel 18, bilaga VI till Marpol-konventionen.
([5]) Regel 22, bilaga VI till Marpol-konventionen.
([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

u) Dataflödesprocesser som används för att beräkna tillryggalagd sträcka och tidsåtgång till sjöss för resor i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

v) Maskiner och tekniska system som används ombord på fartyget för att fastställa bränsleförbrukning, transportarbete och annan relevant information.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Delegerad förordning (EU) 2016/2072	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.5
Artikel 2.3	Artikel 2.6
Artikel 2.4–2.13	Artikel 2.8–2.17
Artikel 2.14–2.17	Artikel 2.19–2.22
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2	Artikel 4.2 a och c
Artikel 4.3	Artikel 4.4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1, 6.2 och 6.3	Artikel 6.1, 6.2 och 6.3
Artikel 6.4	Artikel 6.6
Artikel 6.5	Artikel 6.8
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12 a	Artikel 13 a
Artikel 12 b	Artikel 13 c
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14.1	Artikel 15.1
Artikel 14.2 a	Artikel 15.2 a
Artikel 14.2 b	Artikel 15.2 b
Artikel 14.2 c	Artikel 15.2 d
Artikel 14.2 d	Artikel 15.2 e
Artikel 14.2 e	Artikel 15.2 f
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16.1	Artikel 18.1
Artikel 16.2	Artikel 18.2
Artikel 16.3	Artikel 18.4
Artikel 16.4	Artikel 18.7
Artikel 16.5	Artikel 18.3
Artikel 16.6	Artikel 18.10
Artikel 17	Artikel 19

Artikel 18 a–e	Artikel 20 a–e
Artikel 18 f	Artikel 23.3
Artikel 19	Artikel 21
Artikel 20.1	Artikel 22.1
Artikel 20.2	Artikel 22.3
Artikel 20.3	Artikel 22.4
Artikel 20.4 a, b och c	Artikel 22.5 a, b och c
Artikel 20.4 d	Artikel 22.5 e
Artikel 20.4 e–j	Artikel 22.5 g–l
Artikel 20.4 k	Artikel 22.5 o
Artikel 20.4 l	Artikel 22.5 q
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 37
Artikel 23.1	Artikel 38.1
Artikel 23.2	Artikel 38.2
Artikel 23.3	Artikel 38.4
Artikel 24	Artikel 39
Artikel 25.1	Artikel 40.2
Artikel 25.2	Artikel 40.3
Artikel 26.1	Artikel 41.1
Artikel 26.2	Artikel 41.3
Artikel 27	Artikel 42
Artikel 28	Artikel 43
Artikel 29.1	Artikel 44.1
Artikel 29.2	Artikel 44.3
Artikel 30.1	Artikel 45.2
Artikel 30.2	Artikel 45.3
Artikel 30.3	Artikel 45.4
Artikel 30.4	Artikel 45.6
Artikel 30.5	Artikel 45.7
Artikel 30.6	Artikel 45.8
Artikel 31	Artikel 47
Artikel 32	Artikel 48
Artikel 33	Artikel 46.2
Artikel 34	—
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 52

Artikel 39.1	Artikel 53.1
Artikel 39.2	Artikel 53.2 och 53.3
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41.1, 41.2 och 41.3	Artikel 55.1, 55.2 och 55.3
Artikel 41.4 a	Artikel 55.4 b
Artikel 41.4 b	Artikel 55.4 c
Artikel 41.5–41.8	Artikel 55.5–55.8
Artikel 42	Artikel 56.2
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45.1	Artikel 59.1
Artikel 45.2	Artikel 59.3
Artikel 46.1 a	Artikel 70.1 a
Artikel 46.1 b	—
Artikel 46.1 c	Artikel 70.1 b
Artikel 46.1 d	Artikel 70.1 c
Artikel 46.2	Artikel 70.2
Artikel 46.3	Artikel 70.3
Artikel 47	Artikel 80